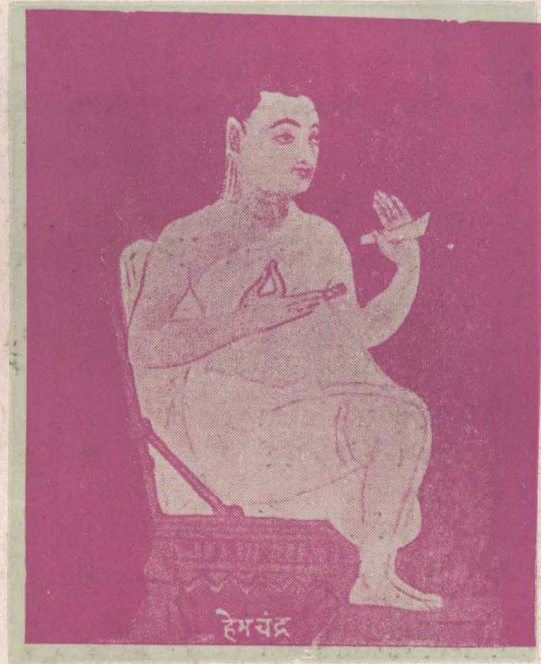

પુસ્તક ૩૬ મું.

અંક ૪ થો.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રકાશક

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

❧ વિષય-પરિચય ❧

- ૧ ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભા અને જ્ઞાનપંચમીના મહોત્સવ(લે.રેવાશંકર વાલજી) ૮૯
- ૨ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત સાહિત્યની રૂપરેખા (લે. મુનિશ્રી ચતુરવિજયજી) ૯૧
- ૩ આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિ [ગદ્યાત્મક કાવ્ય] (લે. મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગર) ૯૨
- ૪ જૈન પર્વોની યાદી (આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી મહારાજ) ૯૬
- ૫ શ્રી વીરસ્તુતિ (જ્ઞાનપિપાસુ) ૯૮
- ૬ ગિરિવર દરિસણુ વિરલા પાવે (તીર્થની મહત્વતા) (નાગકુમાર મકાતી B.A.L.L.B.,) ૧૦૧
- ૭ શુભરાતનો જ્યોતિર્ધર (લે. ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાષ મહેતા) ૧૦૪
- ૮ તીર્થયાત્રા (લે. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી) ૧૦૮
- ૯ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય સ્તુતિ (આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી મહારાજ) ૧૧૨
- ૧૦ સવાલાખ રકાનો દહાડો (તીર્થ મહિમા) (લે. ચૌક્સી) ૧૧૩
- ૧૧ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય સ્તુતિ (લે. પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી) ૧૧૬
- ૧૨ સ્વીકાર ને સમાલોચના ૧૧૭
- ૧૩ વર્તમાન સમાચાર ૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટનું પુસ્તક

“ મહાભેદવાહન જૈન રાખ ખારવેલ ” નામનો પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથ સુપ્રસિદ્ધ લેખક રા. સુશીલના હાથે તૈયાર થયેલ છે, ચાલતા ધોરણુ મુજબ એ વર્ષના લવાજમનું વી પી. કરી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને કારતક શુદ્ધ ૫ થી ભેટ મોકલવાનું શરૂ થયેલ છે જે સ્વીકારી લેતા અમારી નમ્ર સૂચના છે.

શ્રી પરમાત્માના ચરિત્રો.

(ગુજરાતી ભાષામાં) તૈયાર છે.

૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર ૨-૦-૦	૨ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, જે ભાગમાં ૪-૮-૦	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ૩. ૩-૦-૦	
૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ચૌવીશ જિનેશ્વરના સંક્ષિપ્ત રસપૂર્વક ચરિત્ર) જૈન પ્રકાશના કન્યાશાળામાં પઠનપાઠન માટે ખાસ ઉપયોગી. રૂ. ૦-૧૦-૦	

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

૧ ધર્માશ્રયુદ્ધ (સંઘપતિ ચરિત્ર.)	૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ.	૪ પાંચમો જુદો કર્મગ્રન્થ.

૫ શ્રી વૃહત્કલ્પ ભાગ ૪-૫

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ઉદાર દિલ

દાનવીર

દં
પ
તી

શેઠ શ્રી કાંતિલાલભાઈ ધર્મદાસ

શ્રીમતી શકુંતલા બહેન કાંતિલાલ

શ્રી. જૈન શ્વેતામ્બર કાન્દર-સના પંદરમા અધિવેશનને સફળ કરવાના શુભાશયથી કાન્દર-સના જનરલ સેક્રેટરી શ્રીયુત શેઠ શ્રી કાંતિલાલભાઈ ધર્મદાસ રાધનપુરવાળા કાર્તિક શુદ્ધ ૬ ના રોજ અત્રે પધારતા આ સભાની મુલાકાત તે જ દિવસે તેઓશ્રીએ લીધી હતી. તે સમયે સભાના સેક્રેટરીએ સભાની સ્તીરીઝની યોજના સંબંધી તેઓશ્રીને લખેલ પત્રની યાદી આપતાં શેઠશ્રીએ સભાની વિનંતિનો સ્વીકાર કરી શેઠ શ્રી કાંતિલાલભાઈ ધર્મદાસ ગ્રંથમાળા અને શ્રીમતી સૌ. શકુંતલા બહેન કાંતિલાલ ધર્મદાસ ગ્રંથમાળા—એ રીતે બે સ્તીરીઝ માટે તેઓશ્રીએ સભાને રૂ. ૩૦૦૦) આપવાની ઉદારતા દર્શાવવા બદલ તેઓનો સભા આભાર માને છે.

શેઠશ્રી ભાવનગરમાં ફક્ત સત્તર કલાક રોકાયા તેટલા ટાઇમમાં કાન્દર-સ અંગે અત્રેના લગભગ તમામ મુખ્ય આગેવાનો સાધુ, મુનિમહારાજો વગેરે સાથે યોગ્ય ચર્ચાઓ કરી અને અત્રેની જુદી જુદી સંસ્થાઓને આશરે રૂપિયા સાડા આઠ હજારની ઉદાર સખાવત કરી ગયા છે. તેઓશ્રી સખાવતી દાનેશ્વરી નરરત્ન તરીકે જૈન કોમમાં બળીતા છે. ગયા વર્ષમાં જ રાધનપુરખાતે એક બોર્ડિંગ રૂ. ૪૫૦૦૦ ના ખર્ચે ચણાવી તેના નિભાવ અર્થે રૂ. ૭૫૦૦૦ આપ્યા, અંબાલા (પંજાબ) જૈન કોલેજની ઉદ્ઘાટન ક્રિયાપ્રસંગે રૂ. ૧૭૦૦૦ અને હાલમાં માંગરોળ જૈન કન્યાશાળાને મકાન ચણાવવા તથા કન્યાશાળાને હાઇસ્કુલના રૂપમાં ફેરવવા. રૂ. ૧૧૦૦૦૦) એક લાખ દસ હજારની બાદશાહી સખાવત કરી છે. આ કેળવણીને અનુલક્ષીને આ બધી ઉદારતાઓ કરી છે. આ ઉપરાંત બીજી પરચુરણ અનેક સખાવતો તેઓશ્રીએ કરેલ હોવાથી જૈન સમાજકુળભૂષણ દંપતી યુગલ જૈન સમાજમાં દાનેશ્વરી તરીકે પ્રથમ પકિતએ આગ્યા છે.

* આ જાતની ગ્રંથમાળા કે જેમાં આર્થિક સહાય આપનારના નામથી જ ગ્રંથો ઉત્તરોત્તર છપાય છે તેવા ધારો આ સંસ્થા સિવાય બીજી કોઈપણ જૈન સંસ્થામાં નથી. કારણ મુદલ રકમ અનામત પડી રહે છે ને તેના વેચાણમાંથી ઉત્તરોત્તર ગ્રંથો છપાયા કરે છે.

પુસ્તક: ૩૬ મું :

અંક ૪ થો :

કાર્તિક : ૧૯૯૫

નવેમ્બર : ૧૯૩૮

શ્રી ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભા

અને

જ્ઞાનપંચમીનો મહોત્સવ.

હરિગીત છંદ

આજે સભાકેરી પ્રભા, પ્રગટાયમાન પવિત્ર છે,
આ અંથના ગંભે વિષે, મહાશય જનોનાં ચિત્ર છે;
પુસ્તકરૂપે પાનારૂપે, અક્ષરરૂપે શુભ નામ છે,
એ અંથયોજક સાક્ષરોને, પ્રેમપૂર્ણ પ્રભુમ છે. ૧

જેણે બતાવ્યા ધર્મમાર્ગો, ગદ્ય-પદ્યરૂપે યથા,
તરવા ભવાબ્ધ સાધનોની, છે કથાઓ સર્વથા;
અમૃત ખરું અવની વિષે, પરમાર્થી ગુરુ આપી ગયા,
આ જ્ઞાનપંચમીને દિને, એ પૂજ્યનાં દર્શન થયાં. ૨

પદરાવીયા દેવો અને, અર્ચન-પૂજન પ્રેમે કર્યાં,
વિધવિધનાં ફળ-ફૂલને, નૈવેદ્ય ધર્મ રીતે ધર્યાં;
મંગળ સ્તવન ને કીર્તનો, વાજાંત્ર સાથે થાય છે,
સાક્ષાત્ જાણે તીર્થભૂમિ, આ સ્થળે વરતાય છે. ૩

૯૦

જ્ઞાનપંચમી

મહોત્સવ

ઝગઝગી રહ્યા છે દીપકો, તે રંગ-બેરંગી ઘણા,
હા ! જ્ઞાનદીપક ગ્રંથનાં, પ્રતિબિમ્બ શું આ તે તણાં;
ખેંડી રહ્યા છે પુષ્પહારો, ધવલ ને સૌરભભર્યા,
મકરંદ લોભી ષટ્પદો, શુંબર કરતા છે ઠંઠાં. ૪

ગ્રંથસ્થ એ મકરંદ પર, સાધક ભ્રમર શુંજી રહે,
ભક્તિ અને શ્રદ્ધાતણાં, સરિતા સમાં વહનો વહે;
નવપદ પૂજ્યો થાય છે, સંગીતમય ભજનોવડે,
જિસાસુ ને શ્રદ્ધાગુને, આ ઠામ બહુ તરવો જડે. ૫

અંતરીક્ષથી અવલોકતા, શુરુવર્થ આત્માનંદજી,
સ્મરણાર્થ સ્થળમાં લાભ લે છે, જૈનકેરાં વૃંદજી;
પૂનિત શ્રી સૂરિજીને, સાથમાં સાધુ ઘણા,
સુપવિત્ર કીધી આ સભા, પગલાં થતાં મુનિઓતણાં. ૬

પૂજન કરે કોઈ દેવતું, વિદ્વાન ને ધર્મિષ્ઠતું,
આ ગ્રંથતું પૂજન કરે, તો ફળ મળે મન ઈષ્ટતું;
ઉપદેશકો ને પંડિતોતું, હૃદય આ શુભ ગ્રંથ છે,
આ જ્ઞાનપાંચમ પૂજવાનો, એ જ ઉત્તમ પંથ છે. ૭

દોહરા

ગ્રંથતણું પૂજન થતાં, ગ્રંથકાર પૂજ્ય,
જ્ઞાનપંચમી પર્વનો, મુખ્ય એ જ મહિમાય. ૧

જ્ઞાન અને વિદ્યા વધે, વધે ભક્તિ ને ભાવ,
શાણા જન ચૂકે નહીં, લક્ષવસા આ દહાવ. ૨

આત્માનંદ સભા વિષે, મહોત્સવો ઉજવાય,
જૈન ધર્મના તરવતું દર્શન અત્રે થાય. ૩

સં. ૧૯૯૫ કાર્તિક શુકલ પક્ષ
સૌભાગ્ય પંચમી
જ્ઞાનપંચમી

લી. ધર્મની અભિવૃદ્ધિ વાંછક
રેવાશંકર વાલજી બધેકા
ધર્મોપદેશક-ભાવનગર

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચિત સાહિત્યની રૂપરેખા

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૬ થી શરૂ]

લે. ૦ મુ. ૦ શ્રી ચતુરવિજયજી

જયસિંહદેવવયળાડ, નિમ્મિયં સિદ્ધહેમવાગરણં ।
નિસ્સેસસહજક્ષણ-નિહાણમિમિણા મુર્ણિદેણં ॥

અન્યત્ર યીજી કથન છે કે-

કિં સ્તુમઃ શબ્દપાથોઘેર્હેમચન્દ્રયતેર્મતિમ્ ।
પ્રકેનાપિ હિ યેનેદક્રૂ, કૃતં શબ્દાનુશાસનમ્ ॥

-જિનમંડનગણિ

સિદ્ધરાજ જયસિંહ અનેક લહિઆઓ

એસાડી, ત્રણ વર્ષ સુધી પ્રતો લખાવી, ભિન્ન
ભિન્ન દેશોમાં અને ભંડારોમાં મોકલાવી હતી.

આ ગ્રંથ વિદ્વાનોને બહુ જ હૃદયંગમ
અને પ્રિય થયો હોય એમ તેના ઉપર અનેક
વિદ્વાનોએ રચેલી કૃતિઓ ઉપરથી અનુમાન
થાય છે. *

લિંગાનુશાસન તથા ઊણાદિ સૂત્ર વૃત્તિને
પણ તેના અંદર સમાવેશ થાય છે.

*૧. લઘુન્યાસ (દુર્ગપદવ્યાખ્યા) શ્લોકસંખ્યા
૩૦૦૦૦. કર્તા કનકપ્રભ. આ ગ્રંથ અમદાવાદ-
નિવાસી શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈ તરફથી ધણી
વર્ષ પૂર્વે સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસન સાથે છપાઈ પ્રતા-
કારે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે, પરંતુ કાર્ય કરનારાઓની
બેદરકારીને લીધે પેપર વિગેરે અસંત નળળા
હોવાને લીધે વિખુધ સમાજમાં વિશેષ પ્રસિદ્ધિમાં
નથી મુકાયો.

૨. સં. ૧૩૬૮માં વાદિ દેવસૂરિસંતાનીય
વિદ્યાધર ગણિએ બૃહદ્વૃત્તિ પરથી દીપિકા ઉદ્ધરી.

૩. સં. ૧૩૩૪માં પ્રભાવકચરિત્રના રચયિતા
પ્રભાચંદ્રના ગુરુ કનકપ્રભના ગુરુ દેવાનંદે હેમચંદ્રના
વ્યાકરણમાંથી ઉદ્ધરી અભણ લોકો માટે સિદ્ધસાર-
સ્વત નામનું વ્યાકરણ ગનાવ્યું હતું. જુઓ નીચેના
શ્લોકો-

શ્રીદેવાનન્દમૂરિમ્થો નમસ્તેભ્યઃ પ્રકાશિતમ્ ।
સિદ્ધસારસ્વતાઋયં ચૈર્નિજં શબ્દાનુશાસનમ્ ॥

શ્રીદેવાનન્દસૂરિર્દિશતુ મદમસા લક્ષ્મણાદ યેન હૈમા-
દુષ્વૃત્ત્વ પ્રાજ્ઞદેતોર્વિહિતમ્મિનવં સિદ્ધસારસ્વતાઋયમ્ ।

શાબ્દં શાસ્ત્રં યદીયાન્વયકનકગિરિસ્થાનકલ્પદ્રુમશ્ચ ।

શ્રીમાન્ પ્રથુમ્નસૂરિર્વિવદ્યતિ મિરં નઃ પથાર્થપ્રદાતા ॥

૪. સૌભાગ્યસાગર, ઉદયસૌભાગ્ય, મુનિશેખર,
હર્ષકૃષ્ણની દીકાઓ ઉપરાંત શ્રી રત્નશેખરસૂરિએ
હેમ વ્યાકરણ પર અવચૂરિ રચી.

૫. સ્યાદિશબ્દસમુચ્ચય. કર્તા વાયટગચ્છીય અમર-
ચંદ્રસૂરિ. આ ગ્રંથમાં સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસનમાં
સાધેલા છએ લિંગના શબ્દોનો સંગ્રહ છે. (પ્ર.
યશોવિજયજી ગ્રંથમાળા.)

૬. ક્રિયારત્નસમુચ્ચય કર્તા ગુણરત્નસૂરિ. સં.
૧૬૬૬. હેમ વ્યાકરણમાં દર્શાવેલા ધાતુઓના રૂપોને
સફળતાથી સંગળવેલ છે. (પ્ર. યશોવિ. ગ્રંથમાળા.)

૭. ન્યાયાર્થમંજૂષા. કર્તા હેમહંસગણિ સં.
૧૫૧૫ તથા ન્યાસ.

૮. સિદ્ધહેમના સૂત્રોને સિદ્ધાંતકૌમુદીની દબે
ગોઠવી ત્રણ વૃત્તિઓ રચી. તેમાં બૃહત્ તે ચંદ્રપ્રભા
(હેમકૌમુદી) છપાઈ ગયેલ છે. મધ્યમ અમુદ્રિત છે
લઘુ-હેમચંદ્રિકા પ્રેસકોપીરૂપે મારી પાસે છે.

૯. લઘુહૈમપ્રક્રિયા અને તેના પર ન્યાસ નામે
હેમપ્રકાશ. રચયિતા વિનયવિજયોપાધ્યાય. આ
ગ્રંથો મુદ્રિત છે.

૧૦. સં. ૧૨૮૦ શ્રી પ્રભસૂરિજીએ કારકના બે
અધિકારો ઉપર કારકસમુચ્ચય નામે વૃત્તિ રચી.

૯૨ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

ત્યારબાદ કોષ ગ્રંથોના નંબર આવે છે. તેમાં પ્રથમ અભિધાનચિંતામણિ. આની રચનામાં એક અર્થ-વાચી જેટલા શબ્દો હોય તેનો સંગ્રહ છે, અને તેની શેષનામમાળા પણ પોતે રચેલ છે. આ ગ્રંથની ચાર પાંચ આવૃત્તિઓ થઈ ગઈ છે.

એક શબ્દના અનેક અર્થ થતાં હોય તે બતાવનાર અનેકાર્થ સંગ્રહ કોષ રચ્યો.

વનસ્પતિઓનાં નામ જાણવા માટે નિર્ધંતુ અને દેશીય પ્રાકૃત શબ્દો સમજવા માટે દેશીનામ-માલા પણ બતાવેલ છે.

ત્યારપછી સાહિત્યના વિષયનો ગ્રંથ કાવ્યાનુ-શાસનની રચના કરી કાવ્યાન્તર્ગત અલંકારો સમજાવવા માટે સારી સંગવડ કરી આપી. આ ગ્રંથમાં કાવ્યનો હેતુ, કવિના ગુણો, કાવ્યનું લક્ષણ, શબ્દની ત્રણ શક્તિઓ, કાવ્યરચનાઓ, કૃતિથી લાભો, શબ્દાલંકારો, અર્થાલંકારો, પાત્રો, કાવ્યકૃતિની જાતિઓ વિગરેતું નિરૂપણ છે. સ્વોપજવૃત્તિ (અલંકારચૂડામણિ સાથે નિ. સા. પ્રેસ તરફથી પ્રકાશિત થયેલ છે)

છંદોનુશાસન-આ ગ્રંથ પણ સ્વોપજવૃત્તિ વિભૂષિત છે. એમાં અનેક સ્થળે કુમારપાલના યશોગાન આવે છે. આ ગ્રંથ પણ મુદ્રિત છે.

આના પછી અલંકારચૂડામણિની રચના થયેલી હોવી જોઈએ, કારણ કે અલંકારચૂડામણિ ૩-૨ રચનાનો ખુલાસો કરતાં લખે છે કે-ઇત્યુત્તત્ત્વઃ પતદપવાદસ્તુ સ્વછન્દોનુશાસનેઽસ્મામિર્નિરૂપિત ઇતિ નેહ પ્રત્યત્તે. પરંતુ મૂળ કાવ્યાનુશાસનની રચના તે પૂર્વે (છંદોનુશાસન પહેલાં) થઈ હોવી જોઈએ. પ્રમાણ તરીકે છંદોનુશાસનનો પ્રથમ જ શ્લોક બસ છે. તેમાં જણાવે છે કે-

વાચં ધ્યાત્વાર્હતીં સિદ્ધ-શબ્દ-કાવ્યાનુશાસનઃ ।
કાવ્યોપયોગિનાં વક્ષ્યે, છન્દસામનુશાસનમ્ ॥

આ
ચા
ર્થ
શ્રી

લેખક -

મુનિ હેમન્દ્રસાગરજી

રતનધારિણી ભૂમિ ભારતી
ઉજ્જવલ જે સમસ્ત વિશ્વમાં
જેના હૃદયે પુરાણ છે
અમૂલ્ય, દિવ્ય, રત્નો.
કવિરત્નો, ન્યાયવિશારદો
વૈયાકરણીઓ, તત્ત્વજ્ઞાનીઓ
વિશ્વવિખ્યાત કરી ગયા
યશસ્વતી ભરતભૂમિને
કવિવરોએ કાવ્ય અર્પી
ન્યાયવિદોએ ન્યાયગ્રંથો ધરી
વૈયાકરણીઓએ વ્યાકરણગ્રંથો આપી,
તે તત્ત્વજ્ઞાનીઓએ તત્ત્વગ્રંથો દઈ
ચરણે ધરી છે અમૂલ્ય સેવા.
ખડ્ગરત્ના હિન્દ ભૂમિના,
કવિદેવો કાવ્યપ્રવીણ,
ન્યાયવિદો ન્યાયપ્રવીણ,
વ્યાકરણ પારંગત વૈયાકરણીઓ,
તે તત્ત્વજ્ઞાનપૂર્ણ તત્ત્વજ્ઞાનીઓ,
સર્વે હતા નિજ ક્ષેત્રે પૂર્ણ.
કિન્તુ અમૂલ્ય છે સેવા જેની,
કાવ્ય, ન્યાય, તત્ત્વ, વ્યાકરણ,
સર્વ ક્ષેત્રે પ્રવીણ સાધુશ્રેષ્ઠ
ગુર્જરીએ પ્રાપ્ત કીધા,
કલિકાલના સર્વજ્ઞ સમા,
અગાધ જેનો જ્ઞાનવારિધિ,
અતૂલ જેનો સંયમ ને ત્યાગ,
મનસા વચસા કાયેન
ત્રિવિધ પ્રકાતેજથી
સૂચકા ઝળહળતા
એવા એ બાળપ્રજ્ઞચારી,

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા ૯૩

હે
મ
ચં
દ્ર
સૂ
રિ

ભારતના ગૌરવ સમ,
સાધુવર અન્ય કોણ હોય ?
શ્રુ હે શ્રુ હે ગવાય જેનાં ગાન
એવા એ આચાર્યપ્રવર
શ્રીમદ્ હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી,
શુભરી ભૂમિમાં સર્વ ભવિના
હૃદયમંદિરે ગિરાન્ને.

* * *

દેવ, ગુરુ, ધર્મ પ્રત્યે તેમની દૃઢતા;
આત્મા માત્ર સિદ્ધરવરૂપી તેમ માનતા,
કર્મ આવરણે દુષિત અને આત્મા
ખતાવનો સદ્ગુણી ઉપદેશથી
એ મહદેવતા માની
વાંચી જનસેવા પ્રેમભાવથી.
મનુષ્ય ગુણના પૂજક
ગુણપંથે જગત પળે તેવી ચહી ભાવના.
આર્દ્ર થતું દીન જનો પર
તેમનું પ્રેમભયુ હૃદય.
સંયમની સુંદરતા, વિશુદ્ધતા
ખરેખરી મહાણી આચાર્યદેવે.
વસ્તુને વસ્તુ તરીકે પીછાને,
પ્રયત્ન કરે અભિલાષ રાગે,
આત્મશ્રેય સહ ધાવા
સંબોધતા તેને સત્યગ્રહણિ તરીકે
નૃપાલોને બોધ્યા ને દોર્યા
સર્વેને સન્માર્ગે,
કુમારપાલ નૃપ અન્યો
સાચો પૂજક હેમચંદ્રાચાર્યજીનો,
સંત સમાગમે ધન્ય થયો,

વ્યાકરણ અને કાવ્યનો સહેલાઈથી વિદ્યાર્થી-
ઓને બોધ કરવા માટે સંસ્કૃત દ્વયાશ્રય કાવ્ય રચ્યું,
જેના ૨૦ સર્ગ છે. પંદરમા સર્ગ સુધી જયસિંહ
રાઘવદિકનું વર્ણન આવે છે અને છેવટના પાંચ
સર્ગ કુમારપાળ સંબંધી હકીકત છે. (એના ઉપર
અભયતિલકની વિસ્તૃત વૃત્તિ છે.) એક બાબુ
સંસ્કૃતનું વ્યાકરણ અને બીજી તરફ ઇતિહાસ.

પ્રાકૃત દ્વયાશ્રય કાવ્ય-આમાં માત્ર કુમારપાલનું
વૃત્તાંત છે. આ બન્ને ઉપર સ્વોપજ્ઞવૃત્તિ ઉપલબ્ધ
નથી. પોતે રચી ન હોય અગર તે પહેલાં દેહાંત
થઈ જવાને કારણે રહી ગઈ હોય.

યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ
અભિધાન ચિંતામણિની સ્વોપજ્ઞ વૃત્તિ આ સર્વ
ગ્રંથો પછી રચેલી સંભવે છે. હું ન ભૂલતો હોઉં
તો તેમાં દ્વયાશ્રયાદિના ઉદાહરણો પણ દષ્ટિ-
ગોચર થાય છે.

અભિધાન ચિંતામણિ કાં. ૩, શ્લોક ૭૬-૭૭માં
કુમારપાળના નામો નીચે પ્રમાણે જણાવે છે.—

કુમારપાલશ્રૌલુક્યો રાજર્ષિઃ પરમાર્હતઃ ।

મૃતસ્વ મોક્તા ધર્માત્મા મારિવ્યસનવારકઃ ॥

અને કૃપાસુન્દર્યાઃ સં. ૧૨૧૬ માર્ગશુદ્ધિદ્વિતીયા-
દિને પાણિ જગ્રાહ શ્રીકુમારપાલઃ શ્રીમદર્હદેવતાંસમક્ષમ્ ।
એવી રીતે શ્રી જિનમંડન ગણિ ઉલ્લેખ કરે છે,
તેથી આની રચના સં. ૧૨૧૬ પછીની કલ્પી શકાય છે.

હેમધાતુપારાયણ ત્યારપછીની કૃતિ છે.

ત્યારબાદ ખાસ કુમારપાળના આગ્રહથી વીતરાગ
સ્તોત્ર (પ્રકાશ ૨૦), ત્રિષ્ટિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર

૧. પૂર્વ પૂર્વજસિદ્ધરાજનૃપતેર્મક્તિસ્પૃશો યાદ્યયા

સાક્ષં વ્યાકરણં સવૃત્તિ સુગમં ચકુર્મવન્તઃ પુરા ।

મદ્દેતોરથ યોગશાસ્ત્રમમલ લોકાય ચ દ્વયાશ્રય-છન્દોડલ-
ઙ્કૃતિ-નામસંગ્રહ-મુશ્લાન્યન્યાનિ શાસ્ત્રાણ્યપિ લોકોપકારકરણે

८४ श्री हेमचन्द्राचार्यविरचित

સાહિત્યની રૂપરેખા

(શ્લોકસંખ્યા ૩૬૦૦૦), રયોગશાસ્ત્ર (સ્વોપજ્ઞવૃત્તિ
યુક્ત), મહાદેવસ્તોત્ર અને છેવટે પરિશિષ્ટ પર્વ રચ્યુ
કે જેમાં વજ્રસ્વામી સુધીની હકીકત આવે છે. આ
સર્વ ગ્રંથો મુદ્રિત થઈ ગયેલ છે. વાંચતાં અત્યંત
આનંદ ઉદ્ભવે તેમ છે. રચનાકૌશલ્ય, વાઙ્માધુર્ય
અને દરેક પ્રસંગે યોગ્ય રસો પોષવાની પદ્ધતિ
ઘણી જ પ્રશંસનીય છે.

અભિધાન ચિંતામણિ અને દેશીય નામમાળાની માફક અનેકાર્થ સંગ્રહ ઉપર પણ વિસ્તારપૂર્વક સ્વોપજ વૃત્તિનું નિર્માણ કરત, પરંતુ દેવની અકળ કળા હોવાને લીધે તેમની તે મુરાદ પાર પડી નહીં તેથી તેમના શિષ્ય મહેન્દ્રસુરિએ રચી, ગુરુભક્તિ નિમિત્તે તેમના નામે પ્રસિદ્ધ કરી. જુઓ ત્યંત્રી ઉદ્દેશ્ય-

श्रीहेमसूरिशिष्येण, श्रीमहेन्द्रसूरिणा ।

भक्तिनिष्ठेन टीकेयं, तन्नाम्नैव प्रतिष्ठिता ॥

ત્યારપછીની કૃતિ પ્રમાણુમીમાંસા હોવાની સંભા-
વના છે, કારણ કે તેની વૃત્તિમાં પોતે જ લખે છે કે-

आनन्तर्यार्थो वा अथशब्दः । शब्द-काव्य-कन्दोऽनु-
शास्त्रेभ्योऽनन्तरं प्रमाणं मीमांस्यत इत्यर्थः॥

स्वयमेव यूयं, सजाः स्थ यद्यपि तथाप्यहमर्थग्रेऽदः। मादृग्जनस्य
परिवोधकृते शलाकापुंसां प्रकशयत वृत्तमपि त्रिपष्टेः ॥

तस्योपरोधादिति हेमचन्द्राचार्यः शलाकापुरुषतिवृत्तम् ॥

धर्मोपदेशैकफलप्रधान न्यवीविशच्चारुगिरां प्रपञ्चे ॥

त्रि. श. पर्व. १०

२. या शास्त्रात् सुगुरोर्मुखादनुभवाच्चाज्ञायि किञ्चित् क्वचित्
योगस्थोपनिषद् विवेकपरिषद्देश्च मत्कारिणी ।

श्रीचौलुक्यकुमारपालनृपतेरत्यर्थमभ्यर्थता ।

दाचार्येण निशिता पथि गिरां श्रीहेमचन्द्रेण सा ।

આનો સમય નિશ્ચિત નથી પરંતુ વિ. સં. ૧૨૧૬ અને ૧૨૨૯ વચ્ચે જ સંભવિત છે.

કૃતકૃત્ય થયો રાજ કુમારપાલ.
વિશ્વપ્રેમ મંત્ર એ જ હતું.
શ્રેષ્ઠ લક્ષ આચાર્યપ્રવરતું,
તેનો પ્રચાર તે જ જીવનકર્તાવ્ય,
જ્ઞાન-કીર્તિ સુણી રાગી થયો,
ગુરુશ્રેશ્વર સિદ્ધરાજ જયસિંહ.
સિદ્ધહેમ વ્યાકરણ પર
મુગ્ધ થયો તે ચતુર નરેન્દ્ર.
નિજ ધર્મ, રાજ્ય સહાયે
અન્યમાં કસાવવા ન ઈચ્છતા
શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યજી.
ચાદિત્ર ને મુક્તિ સિવાય
ન હતી કોઈ તમન્ના જીવનમાં.
જીવન હતું સાદું અને શુદ્ધ,
ધર્મ રવીકાર્યો કુમારપાલે
ને સમભાવી બન્યો સર્વ ધર્મ પ્રતિ.
આત્મોત્તરિ માટે ઉપયોગી છે
માત્ર શુદ્ધ ધર્મ, ન અન્ય કોઇ.
એ ઉચ્ચ શિક્ષા પામ્યો.
નૃપતિ કુમારપાલ
આચાર્ય કૃપાપ્રસાદીથી.
પ્રજને પીડે તે શું સાચો નૃપ ?
પ્રજપીડન ન ઇચ્છ્યું
ધર્મપ્રેમી કુમારપાલે.
તુચ્છ ગણી લાખોની આવક,
ખિનવારસી મનુષ્યોની.
પ્રજ સુખી અને, જ્ઞાની અને,
તેવાં રચ્યાં ધારાધારણો.
એવાં પામ્યો નીતિવચનો,
નૃપતિ કુમારપાલ
આચાર્યદેવની વાણીદ્વારા.
રચ્યા એમણે ધર્મશાસ્ત્રો
જગત માનવજાતની
મુક્તિનાં મોંઘા સમર્પણ કાજ,
બતાવી યોગની પ્રણાલિકા
વ્રત મહાવ્રતની વિધિઓનાં
કરાવ્યાં મનોહર દર્શન
યોગજ્ઞાનના પિપાસુઓને.
ઉકેલ્યાં ઈતિહાસ એણે
પ્રાચીન પુણ્યપુરુષોના,

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

૮૫

કવિત્વભરી અમરવાણીમાં;
સર્વ રસોના એ રનાકરમાં
કરાવી હજારો નરરત્નોની
જગતને અમર જોળખાણ
ને મહાકાવ્ય અર્પ્યા
માધુર્ય ને પ્રસાદ.
એણે શબ્દોને સંસ્કાર અર્પ્યા.
સાધ્યો એકધારે સૂત્ર ગ્રંથ,
ને એનાં સર્વ અંગ કર્યા
યથાર્થાને વ્યવસ્થિત.
શબ્દમાં, રસમાં, ન્યાયમાં,
સર્વ રથને ગણાય,
નવનવા અલંકારો,
અનેક સાધ્યા પુણ્ય પ્રયત્નો
આત્મના પરાત્મના
એકાંતિક, શાશ્વત સત્યરૂપ
પરમ કલ્યાણના અર્થે
ગણિત, વૈદક, જ્યોતિષશાસ્ત્રના
વિવિધ રચ્યા ગ્રંથો,
આર્થતત્ત્વનું રક્ષણ ને
હિન્દુત્વ વિકાસ ઇચ્છતા,
આચાર્યદેવ હતા
ભારતના સાચા સુધારક;
પાહિણિ કુંભે જન્મ પામ્યા
ધંધુકાની પુણ્યભૂમિમાં,
ને કાશ્યક્ષેત્ર બનાવ્યું,
ગુજરાતનું પ્રાચીન પાટનગર
અણહિલપુરપાટણ.
ને સ્યાદ્વાદદષ્ટિએ
પુણ્ય પ્રેરણા અર્પી
સમસ્ત ભારતની જનતાને.
નમન હો કોટિશઃ
સહુદયતાથી એવા સિદ્ધપુરુષ
પુણ્યવંત આચાર્યદેવ!
શ્રી હેમચંદ્રના
પુનિત ચરણકમલમાં.

આવી રીતે વ્યાકરણ-કોષ-અલંકાર-છંદઃ અને
ન્યાયગ્રંથો રચ્યા બાદ છેવટના સમયે ત્રિપદિશલાકા
પુરુષ ચરિત્ર, યોગશાસ્ત્ર અને વીતરાગ સ્તવાદિ
સર્જેલાં હોય એમ મારું માનવું છે.

શબ્દ-પ્રમાણ-સાહિત્ય-ક્ષન્દો લક્ષ્મવિધાયિનામ્ ।

શ્રોત્રેમચન્દ્રપાદાનાં પ્રસાદાય નમો નમઃ ॥

—નાટ્યદર્પણ

અઘાવધિ ઉપલબ્ધ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય કૃતિઓનું લિસ્ટ.

વ્યાકરણ વિષય

- 1 ૧ સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસન લઘુવૃત્તિ ૬૦૦૦ મુદ્રિત
- ૨ , , બૃહદ્વૃત્તિ ૧૮૦૦૦ , ,
- 2 ૩ બૃહદ્ન્યાસ કેટલોક ભાગ પાટણ હેમાચાર્ય
ગ્રંથમાળા તરફથી મુદ્રિત. શેષ અલભ્ય
- 3 ૪ લિંગાનુશાસન સવૃત્તિ ૩૦૦૦ મુદ્રિત

1 કોષ વિદ્વાને ઉદ્ધરેલ મધ્યમવૃત્તિ ૮૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ
છે. તેના ઉપર કોષ અજ્ઞાતામધેય મહાશયે રચેલી અવ-
ચૂરિ-સરલ ટીકા સાથે મુંબઈના લાલબાગ તરફથી છપાય છે.
લઘુવૃત્તિ ઉપર ધનચંદ્રકૃત અવચૂરિ પણ છે. તે માટે જુઓ
નીચેનો ઉલ્લેખ:—

પંચિતધનચન્દ્રેણ લઘુવૃત્ત્યવચૂરિકા ।

શ્રુત્વોષ્ઠતા ચ સ્વગુરોઃ શ્રીદેવેન્દ્રસૂરિતઃ ॥

2 પૂર્ણ મળતો નથી. જેટલો મળે છે તે છપાવવાના
પ્રયત્નો ચાલુ છે તે ઉપરાંત ધર્મધોષસૂરિ, રામચંદ્રકૃત તથા
દેવસૂરિશિષ્ય ગુણચંદ્રકૃત લઘુન્યાસની પણ નોંધ મળે છે.
જેમકે—ઈતિ પંચિતપુણ્ડરીકેણ શ્રીકલ્પલોપદેશેન તત્ત્વપ્રવેશિકા
વૃત્તિઃ શ્રીદેવસૂરિપાદપદ્મોપજીવિના ગુણચન્દ્રેણ સ્વપરોપક-
ાર્થે શ્રીહેમચન્દ્રવ્યાકરણાભિપ્રાયેણ પ્રાણાયિ ।

૩ જ્યાનંદસૂરિની વૃત્તિ અને રત્નશેખરસૂરિની અવચૂરિ પણ
મળે છે. અવચૂરિ સાથે ઉપાધ્યાય શ્રી ક્ષમાવિજયજીએ વિ.
સં. ૧૯૯૩માં પ્રગટ કરેલ છે અને મોટી સ્વોપજ ટીકા
તથા શ્રી વલ્લભકૃત દુર્ગપદ્મોદ્યાદિ સાથેનું શેઠ હીરાલાલ
સોમચંદ તરફથી છપાય છે. સંપાદક ઉપાધ્યાય શ્રી ક્ષમા-
વિજયજી છે.

૯૬ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

- 4 પ ઉણાદિસૂત્ર વૃત્તિ મુદ્રિત
- ૬ ધાતુપારાયણ ગ્રંથાથ. ૫૦૦૦
(આત્માનંદ સભા તરફથી છપાય છે.) ”
- 5 ૭ ધાતુપાઠ ”
- 6 ૮ પ્રાકૃત વ્યાકરણ સૂત્રવૃત્તિ ”
- ૯ બાલભાષા વ્યાકરણ સૂત્રવૃત્તિ (અપ્રકાશિત)
કાવ્ય ગ્રંથ
- 7 ૧૦ હૈમ વિભ્રમ સૂત્ર વૃત્તિયુક્ત મુદ્રિત
- ૧૧ ત્રિષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્ર શ્લોક ૩૬૦૦૦
મૂળ શુદ્ધ રીતે શ્રી આત્માનંદ સભા તર-
ફથી છપાય છે. ભાષાંતરકર્તા જૈ. ધ. પ્ર.
સભા. મુદ્રિત
- 8 ૧૨ સંસ્કૃતઢગ્રાશ્રયકાવ્ય સં. ૧૩૧૨માં અભયતિલક
ગણિકૃત ટીકા મુદ્રિત

4 ઉણાદિ સિદ્ધ શબ્દો એકત્રિત કર્યા પછી સુંદર પદ્યમાં પ્રકાશ રચેલ છે. અન્ય વિદ્વાનોએ હેમશબ્દસંચય તથા હેમપ્રક્રિયા શબ્દ સમુચ્ચય વિગેરે રચેલ છે.

5 સોળમી સદીમાં હર્ષકુલગણિએ હેમિધાતુપાઠને કવિરૂપે ગુંથીને કવિકલ્પદ્રુમ નામે તૈયાર કરેલ છે, જે સટીક છપાઈ ગયેલ છે.

6 નરચંદ્રસૂરિએ પ્રાકૃત દીપિકા પ્રબોધ (શ્રી હેમપ્રાકૃત રૂપ-સિદ્ધિ ગ્રં. ૧૫૦૦) બનાવેલ છે અને અન્ય વિદ્વાનોએ ઢુંઢિકા નામે પણ વૃત્તિ રચેલી છે, જે મળી શકે તો પ્રસિદ્ધ કરવા યોગ્ય છે. ઢુંઢિકાકાર દ્વિતીય હરિભદ્રસૂરિ અને હરિ-પ્રભતી અવચૂરિ તે પાટણના ભંડારમાં છે. પ્રાકૃત વ્યાકરણ ઉપર સં. ૧૫૯૧માં ઉદયસૌભાગ્યે વ્યુત્પત્તિ દીપિકા અને સં. ૧૫૬૯માં તિલકગણિએ પ્રાકૃત શબ્દ સમુચ્ચય રચેલ છે.

7 આ ગ્રંથ સારસ્વતવિભ્રમ,કાતંત્રવિભ્રમના નામે પણ ઓળખાય છે. ઋ. દે. સભા રતલામ તરફથી મુદ્રિત થયેલ છે, અને ગુણચંદ્રસૂરિવિરચિત ટીકાયુત પ્રત ગુરુદેવ દક્ષિણવિહારી મુનિશ્રી અમરવિજયજી મહારાજના ઉભોધના ભંડારમાં છે.

8 આ કાવ્યનો પ્રથમ ભાગ ઈ. સ. ૧૯૧૫માં અને બીજો ભાગ ઇ. સ. ૧૯૨૧માં નિર્ણયસાગર તરફથી છપાઈ પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. દરેકમાં દશ દશ સર્ગનો સમાવેશ કરેલો છે. બન્ને

શ્રી જૈ ન પ વો ની

....ચા દી....

વીર સં. ૨૪૬૫

વિ. સં. ૧૯૯૫

કારતક સુદિ ૧ સોમ તા. ૨૪-૧૦-૩૮
નૂતન વર્ષારંભ.

કારતક સુદિ ૫ શુક્ર તા. ૨૮-૧૦-૩૮
જ્ઞાનપંચમી

કારતક સુદિ ૭ રવિ તા. ૩૦-૧૦-૩૮
અઠાઈ પ્રારંભ

કારતક સુદિ ૧૪ રવિ તા. ૬-૧૧-૩૮
ચૌમાસી ચૌદશ

કારતક સુદિ ૧૫ સોમ તા. ૭-૧૧-૩૮
કાર્તિકી પૂનમ શ્રી સિદ્ધાચલજી યાત્રા

માગસર સુદિ ૧૧ શનિ તા. ૩-૧૨-૩૮
મૌન એકાદશી

માગસર વદિ ૧૦ શુક્ર તા. ૧૬-૧૨-૩૮
પોષ દશમી.

પોષ વદિ ૧૩ બુધ તા. ૧૮-૧-૩૯
મેરુ તેરસ

ફાગણ સુદિ ૬ શનિ તા. ૨૫-૨-૩૯
અઠાઈ પ્રારંભ

ફાગણ સુદિ ૧૪ શનિ તા. ૪-૩-૩૯
ચૌમાસી ચૌદશ

ફાગણ વદિ ૮ સોમ તા. ૧૩-૩-૩૯
વર્ષાંતપત્તી શરૂઆત, શ્રી કેસરીયાનાથજીમાં મહોત્સવ.

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

૯૭

ચૈત્ર સુદિ ૭ સોમ તા. ૨૭-૩-૩૯
આયંબિલની ઓળી પ્રારંભ

ચૈત્ર સુદિ ૧૩ રવિ તા. ૨-૪-૩૯
શ્રી મહાવીર જયંતિ

ચૈત્ર સુદિ ૧૫ મંગળ તા. ૪-૪-૩૯
ઓળી સંપૂર્ણ.

શ્રી સિદ્ધાચંદ્ર યાત્રા

વૈશાખ સુદિ ૩ શનિ તા. ૨૨-૪-૩૯
અક્ષય તૃતીયા, વર્ષાંત પારણાનો દિવસ.

અષાઢ સુદિ ૭ શુક્ર તા. ૨૩-૬-૩૯
અઠ્યાધ પ્રારંભ

અષાઢ સુદિ ૧૪ શુક્ર તા. ૩૦-૬-૩૯
ઔમાસી ચૌદસ

પ્રથમ આવળુ વદિ ૪ શુક્રવાર
તા. ૪-૮-૩૯ દોઢ માસનું ધર

દિં ૦ આવળુ સુદિ ૫ શનિ તા. ૧૯-૮-૩૯
મહિનાનું ધર

દિં ૦ આવળુ વદિ ૪ રવિ તા. ૩-૯-૩૯
પંદરનું ધર

દિં ૦ આવળુ વદિ ૧૨ રવિવાર
તા. ૧૦-૯-૩૯ અઠ્યાધધર

શ્રી પયુષણા પ્રારંભ

દિં ૦ આવળુ વદિ ૦)) બુધવાર
તા. ૧૩-૯-૩૯-કલ્પધર શ્રી કલ્પસૂત્ર-
વાંચન દિવસ

ભાદરવા સુદિ ૧ ગુરુ તા. ૧૪-૯-૩૯-
મહાવીર જન્મવાંચન

ભાદરવા સુદિ ૨ શુક્ર તા. ૧૫-૯-૩૯-તેલાધર

૧૨ પ્રાકૃતદ્વયાશ્રયકાવ્ય સં. ૧૩૦૭ માં પૂર્ણકળશ
ગણિકૃત ટીકા અને રાજશે-
ખરની પણ વૃત્તિ છે. સુદ્રિત

૧૪ સમસન્ધાન મહાકાવ્ય અપ્રાપ્ય

૧૫ પરિશિષ્ટ પર્વ ભાષાંતરકર્તા જૈન ધર્મ પ્રસારક
સભા-ભાવનગર. સુદ્રિત
કોષ-

૭ ૧૬ અમિધાનચિત્તામણિ સવૃત્તિ મૂળ ૩૦૦૦, વૃત્તિ
અંશાંત્ર. ૧૦૬૦૦.

વિભાગ ઉપર સં. ૧૩૧૦માં અભયતિલકગણિએ પાલણપુરમાં
રચેલી વૃત્તિ પણ છે, જે અતિ સુંદર છે. A. H. રાધણપુરમાં
પત્ર ૮૧ની લઘુવૃત્તિની પ્રત છે. (જૈન ગ્રંથાવલી) આનું
ગુજરાતી ભાષાંતર સને ૧૮૯૩માં શ્રીમંત સરકાર સયાજીરાવ
ગાયકવાડના વિદ્યાધિકારી કચેરી(વડોદરા)ની સૂચનાનુસાર
મણિલાલ નલુભાઈ દ્વિવેદીએ કરેલ છે. આ ગ્રંથમાંથી ઐતિહાસિક
ઘણી સામગ્રી મળે તેમ છે. દ્વિતીય કાવ્યવૃત્તિ. સચિત્ર સં.
૧૪૮૬ (?) લગભગ લખાયેલી પત્ર ૨૮૪ Contains
Paintings one of Hemachandra and ano-
ther of Kumarpal.

૭ સં. ૧૬૬૧ માં હીરવિજય સૂરિશિષ્ય શુભવિજય
હૈમીનામમાળા બીજક (વિવિં ઉદ્દે) અને કોષ્ટક
૪૫૦૦ શ્લોકપ્રમાણ અવચૂરિ રચેલ છે. શુભશીલગણિએ
આને અનુસરી જિણાદિ નામમાળા રચી, (સાગરભંડાર-
પાટણ), ભાનુચંદ્રગણિએ ભાનુચંદ્ર નામમાળા બનાવી; સં.
૧૬૬૭માં શ્રી વલ્લભે એના ઉપર સારોદ્ધાર નામની ટીકા
રચી. આની એક પ્રત (ત્રણ કાંડ સુધીની) ભાવનગર-માર-
વાડીના વંડામાં ખિરાજતા મુનિશ્રી કેશરવિજયજીના સૌજ-
ન્યથી પં. શ્રી ગંભીરવિજયના ભંડારમાંથી હમણાં જ મને
જોવા મળી છે. તેના આઠ શ્લોકો જોવાથી અભિધાન-
ચિંતામણિ ઉપર એમણે જે ટીકા રચી હોય એમ જણાય
છે. જુઓ-શ્રીમદ્દહન્ટમાનસ્ય, સંવિત્સંપદ્ધિવાયિનમ્ ।

શ્રીહેમચન્દ્રસંદબ્ધનામકોષપ્રબોધઃ ॥ ૧ ॥

સ્વકીયજ્ઞાનસિદ્ધિર્થ શ્રીવલ્લભવાચકઃ ।

સારોદ્ધારમિમં નામ્નાં તતુતે નામનિર્ણયાત્ ॥૨॥

૯૮ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

10 ૧૭ અનેકાર્થ સંગ્રહ સ્વોપજ્ઞવૃત્તિ શ્લોક ૬૦૦૦
અને મહેન્દ્રસૂરિકૃત વૃત્તિ ૧૨૦૦૦ શ્લોકની છે.

11 ૧૮ શેષનામમાળા,

૧૯ નિઘણ્ટુ કોષ, અને શેષ.

૨૦ દેશીય નામમાળા, ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણુ
રતનાવલી નામે સ્વોપજ્ઞવૃત્તિ યુક્ત, એના ઉપર
શ્રીવિમળે ૧૨૦૦ શ્લોકપ્રમાણુ ઉદ્ધાર રચેલ છે.

ન્યાયગ્રંથ.

૨૧ અયોગવ્યવચ્છેદિકા દ્વાત્રિંશિકા. અવચૂરિ
યુક્ત છપાયેલ છે.

12 ૨૨ અન્યયોગવ્યવચ્છેદ ,,

13 ૨૩ પ્રમાણમીમાંસા.

નિરણાયિ મયા નામ્નં, નિર્ણયો નામનિર્ણયે ।

તત્ત્વ એવાયમુદ્ધારઃ શીઘ્રબોધાય તન્ન્યતે ॥ ૩ ॥

એમણે શિષ્યોંછ ઉપર પણ વૃત્તિ રચી છે. જુની ગુજ-
રાતી ગ્રંથુવા પણ ઉપયોગી છે. સં. ૧૬૮૬ માં આ દેવ-
સાગર ગણીએ એની વ્યાખ્યાએ વ્યુત્પત્તિરતનાકર નામની
કૃતિ રચી.

10 એના ઉપર ભાનુચંદ્ર શિષ્ય સિદ્ધિચંદ્રે વૃત્તિ રચી
(છાણી ભંડાર)

11 શ્રી વલ્લભકૃત વૃત્તિ અમારા ગુરુદેવના ઉલોઘ્નના
ભંડારમાં છે.

12 આના ઉપર વિક્રમની ચૌદમી સદીમાં મલ્લિખેશુસૂ-
રિએ રચાદ્રાદમંજરી નામે વૃત્તિ રચેલ છે, જે એ ત્રણ
સ્થળે મુદ્રિત છે.

13 આનો દોઢ અધ્યાય આર્હતમંત્રભાકરમાં છપાઈ
બહાર પડેલ છે. સંપૂર્ણ ગ્રંથ તે પાંચ અધ્યાયનો છે. જુઓ
તે જ વૃત્તિ-પદ્યભિરધ્યાયૈઃ ॥ શાસ્ત્રમેતદરચયદાચાર્યઃ (પ્રા.

સાહિત્યની રૂપરેખા

ભાદરવા સુદિ ૪ રવિ તા. ૧૭-૬-
૩૯ શ્રી સંવત્સરી

આસો સુદિ ૮ શુક્ર તા. ૨૦-૧૦-૩૯
આયંબિલની ઓળી પ્રારંભ -

આસો વદિ ૧૪ શુક્ર તા. ૧૦-
૧૧-૩૯ દીવાળી

ન્યાયામ્ભોનિધિ જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮
શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મા-
રામજી) મહારાજના પદાલંકાર આચાર્ય-
વર્ચ ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી
મહારાજને ઘણા સ્થળોથી ચાલુ વર્ષના
જૈન પર્વો સંબંધી પુછવામાં આવે છે,
આથી પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજશ્રીના
તરફથી તપાગચ્છના સમસ્ત સાધુ-
સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકારૂપ શ્રી ચતુર્વિધ
સંઘની ગ્રંથુ માટે ચાલુ વર્ષના જૈન પર્વોની
યાદી બહાર પાડવામાં આવે છે.

પૂજ્યપાદ આચાર્યમહારાજ શ્રી
વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીની આજ્ઞાથી

પં. સમુદ્રવિજયજી

અંબાલા સીટી (પંજાબ)

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

૯૯

14 ૨૪ દ્વિજવદનચપેટા.

૨૫ વાદાનુશાસન.

યોગગ્રંથ.

૨૬ યોગશાસ્ત્ર સત્વૃતિ (શ્લોક ૧૨૦૦૦)

રાજનીતિ

૨૭ અર્હન્તીતિ

અલંકાર ગ્રંથ.

15 ૨૮ કાવ્યાનુશાસન. સ્વોપજ્ઞ વૃત્તિ (મુદ્રિત)

૨૯ અલંકારવૃત્તિ વિવેક

સ્તુતિ ગ્રંથ.

16 ૩૦ વીતરાગ સ્તોત્ર.

૩૧ મહાદેવ સ્તોત્ર.

17 ૩૨ અર્હતસહસ્રનામસમુચ્ચય

છેવટમાં જણાવવાનું છે -

વ્યાકરણં પશ્ચાદ્ભંગં, પ્રમાણશાસ્ત્રં પ્રમાણમીમાંસા ।

કુન્દોડલકૃતિચૂડામણી ચ શાસ્ત્રે વિમુર્ચયિત

૥૮૩૬૥

આદર્શ પ્રમાણર-પુના) તે જ્ઞેશ્વરે ભંડારમાં હોવાનું સંભળાય છે. એના ઉપરથી કોઈ વિદ્વાને ઉદ્ધૃત પ્રમાણમીમાંસાદ્ધાર પણ પાટણના ભંડારોમાં મળી શકે છે. જુઓ. સૂચીપત્ર પૃ ૧૧૬

14 મુગ્ધ લાલયાગના ભંડારમાં એની પ્રતિ છે.

15 મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીએ પણ અલંકાર ચૂડામણિ, હંદ્યૂડામણિ, અન્યયોગવ્યવસ્થેદિકાદ્વાત્રિંશિકની સ્યાદાદમંજરી વૃત્તિ ઉપર વૃત્તિઓ રચ્યાના ઉલ્લેખો મળે છે.

16 પંજિકા અને અવચૂરિ યુક્ત દે. લા. પુ. ૬. તરફથી પ્રકાશિત છે. અને પ્રભાનંદકૃત દુર્ગપદ પ્રકાશનામા વિવરણ (શ્લોક ૨૧૨૫) પણ મળે છે.

17 યોગશાસ્ત્રની માફક આમાં પણ દશ પ્રકાશ યોગેલા છે, દરેક પ્રકાશમાં જિનેશ્વરના સો સો નામોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. જુઓ સં. ૧૬૮૨માં અમોએ છપાવેલ જૈનસ્તોત્ર સંદોહ ભાગ પહેલો.

શ્રી

વી ર

સ્તુ તિ

વાણીની વાંસળી વગાડી રે,

વીર લગની લગાડી

ખલકનો તું ખરો ખેલાડી,

સૂલટી વાત સૂઝાડી રે-વીર લગની.

ગૌતમની ભવભીતિ ભગાડી,

ચન્દનયાલા જગાડી રે-વીર લગની.

સૂમોધ ગૂટિકા તેં વિશ્વને સૂંઘાડી

સમ્યક્ સૂખડી ચખાડી રે-વીર લગની.

સત્ય અહિંસાનો ધ્વજ જ ઉડાડી,

કષાયોને દૂર નસાડી રે-વીર લગની.

ખલકનો તું ખરો ખેલાડી,

સૂલટી વાત સૂઝાડી રે-વીર લગની.

ધોર તપશ્ચર્યા કરી કોડી,

સિંચી તેં શિવશ્લવાડી રે-વીર લગની.

વિનયની સૂલતા ઉગાડી,

ક્રોધાદિવીરને દૂર નસાડી રે-વીર લગની.

શાન્તિદાયક શુભ માર્ગ દેખાડી,

ભક્તોને મુક્તિ પમાડી રે-વીર લગની.

ચન્દ્ર માગે છે એ કર જોડી,

આપો સેવાતણી યુદ્ધિ રે-વીર લગની.

લેખક—“ જ્ઞાનપિપાસુ ”

૧૦૦ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

एकाद्याऽनेकार्था देश्या निर्घण्ट इति च चत्वारः ।
विहिताश्च नामकोशाः, शुचिकवितानयुपाध्यायाः

॥ ૮૩૭ ॥

अ्युत्तरषष्टिशलाकातरेतिवृतं गृहिव्रतविचारे ।
अध्यात्मयोगशास्त्रं विद्ध्ये जगदुपकृतिविधित्सुः

॥ ૮૩૮ ॥

लक्षणसाहित्यगुणं विद्ध्ये च द्वयाश्रयं महाकोट्यम् ।
चक्रे विंशतिमुखैः स वीतरागस्तथाज्ञां च ॥ ૮૩૯ ॥

इति तद्विहितग्रंथसङ्ख्यैव न हि विद्यते ।
नामानि न विद्वन्त्येषां मादृशा मन्दमेधसः

॥ ૮૪૦ ॥

પ્રભાવક ચરિત્રના ઉક્ત ઉલ્લેખાનુસાર
અન્ય પણ ગ્રંથો સૂરીશ્વરે રચ્યા હોવા
જોઈએ, પરંતુ અનેક આક્રમણોને કારણે
અગર કુમિ-કીટાદિના ખોરાકરૂપે થઈ
વિનાશ પામ્યા હોવા જોઈએ. કદાચ કોઈ
ગુપ્ત ભંડારોની હીવાતો વચ્ચે વિનાશોન્મુખ
દશામાં અસ્તિત્વ ધરાવતા હોય તો તેની

તપાસ કરી સવેળા પ્રસિદ્ધ કરવા વિદ્વાનોએ
ઉદ્યમવંત થવું એ જ અભ્યર્થના.

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજના દરેક
ગ્રંથ ઉપર ભંડારમાં ઉતરી શુભદોષનો
વિચાર, અન્ય કવિઓ સાથે તુલના, તત્ત્વ
ગ્રંથાન્તર્ગત ઐતિહાસિક બાબતો, સામાજિક
પરિસ્થિતિ વિગેરે અનેક બાબતો
સંબંધી મોટાં નિબંધો તૈયાર થઈ શકે
તેમ છે; પરંતુ તે કાર્ય માટે વિશાલ વાંચન
અને સમયની અનુકૂલતાનો આધાર રહે છે.

આ તો માત્ર રૂપરેખા દોરી છે. જે

વિદ્વાનોને માર્ગદર્શક થશે. આમાં અયુક્ત
અગર ઇતિહાસ વિરુદ્ધ લખાયું હોય તો
ક્ષમા યાચું છું અને તે સુધારી વાંચવા
સુસજ્જનો પ્રત્યે પ્રાર્થના કરી, સૂરીશ્વરને
સ્તવી વિરમું છું.

आचार्या बहवोऽपि सन्ति भुवने मित्तोपभोगक्षमा,
नित्यं पामरदृष्टिताऽनविधावत्युग्रजाग्रत्कराः ।
चौलुक्यक्षितिपालमालदृषदा स्तुत्यः स एकः पुन
नित्यात्तेजितपादपङ्कजनखः श्रीहेमचन्द्रो गुरुः ॥ ५

પુરાતન પ્રવંધ સંગ્રહ પૃ. ૩૭

* सन्त्यन्ये कवित्तावितानरसिकास्ते भूयः मूरयः,
द्वमापस्तु प्रतिबोध्यते यदि परं श्रीहेमसूरैर्गिरा ।

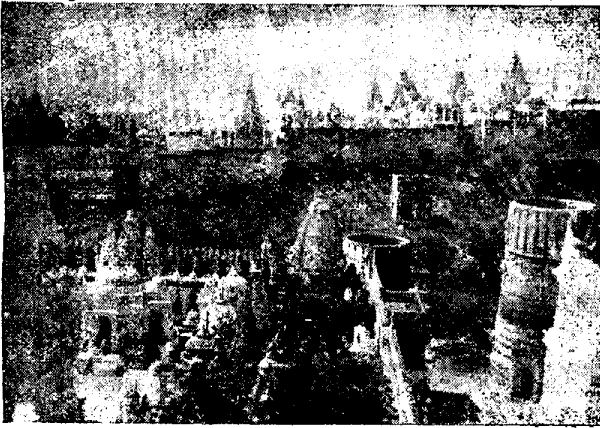
उन्मीलन्ति महामहोस्यपि परे लक्ष्माणि ऋक्ष्माणि वै,
नो राकाशशिना विना बत मनस्युज्जागरः सागरः ॥

-જિનમંડનગણિ.

વલૂંપ વ્યાકરણ નવું વિરચિતં છન્દો નવું દ્વયાશ્રયા-
ડલકૃત પ્રથિતૌ નવૌ પ્રકૃતિૌ શ્રીયોગશાસ્ત્રં નવમ્ ।
તર્કઃ સંજનિતો નવો જિનવરાદીનાં ચરિત્રં નવમ્ ।
બદ્ધં યેન ન કેન કેન વિધિના મોહઃ કૃતો દૂરતઃ ॥

-સોમપ્રભ, શતાર્થી ટીકા, શ્લો. ૭.

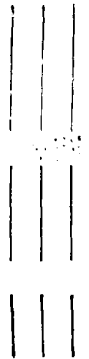
ગિરિવરદરિસણુ વિરલા પાવે

લે ખ કે

શ્રી નાગકુમાર મકાતી

B. A. L.L. B.

“ Give me my scallop-shell of quiet,
My staff of faith to walk upon,
My scrip of Joy, immortal diet,
My bottle of salvation,
My gown of glory, hope's true gage:
And thus I'll take my pilgrimage.

* * *

Over the silver mountains,
Where spring the nectar fountains,

There will I kiss,

The bowl of bliss,

And drink mine everlasting fill,
Upon every milken hill.

My soul will be a-dry before:

But, after, it will thirst no more.

Raleigh.

[મને મારી શાન્તિરૂપી તર્પણી આપો, પ્રવાસકાળે શ્રદ્ધાનો દંડ આપો, આનંદની ઝોળી આપો, અમરતાનું ભાથું આપો, સ્વતંત્રતાનું તુબીપાત્ર આપો, પ્રભાની કદની આપો, આશાની સાચી બાંહેધરી આપો: અને આમ હું મારી યાત્રાએ વિચરીશ...જ્યાં અમૃતના કુવારા જાડે છે એવા રૂપેરી પહાડો ઉપર પરમસુખની પ્યાલીને હું ચૂંમીશ, અને દૂધ જેવી હુંગરીઓ પર શાશ્વત તૃપ્તિનું પાન કરીશ. મારા આત્માને તો ક્યારનીયે પ્યાસ લાગી હશે; પણ, પછીથી, તે કદીએ તરસ્યો થશે નહિ—રહેશે.]

૧૦૨

ગિરિવર દરિસણુ

વિરલા પાવે

‘જાત્રા જમ્યે છીએ,’ ‘કાર્તિકી પુનમ ઉપર પાલીતાણા જવું છે’ આવા શબ્દો આજકાલ કાને પડે છે અને મારા મગજમાં અનેક તર્કવિતર્કો ઊડે છે, અનેક ભાવો જાગૃત થાય છે, અનેક દ્રશ્યો નજર સમક્ષ ઉપસી આવે છે. પવિત્ર મનોભાવવાળા યાત્રિકોની ઘડિભર ધૃષ્ટિ આવે છે અને “ગિરિવર દરિસન વિરલા પાવે” એ કડી ગોખતાં ગોખતાં એ વિરલાઓના ભાગ્યની અદેખાઇ થાય છે.

પૂર્ણિમા ઉપર યાત્રા કરવાનું અહોભાગ્ય મારા નસીબમાં નથી એનું મને દુઃખ થાય છે. સોલે કલાએ ખીલી રહેલો ચંદ્ર, તેના ધવલ કિરણોથી રસાયેલાં રૂપેરી ગિરિશિખરો અને એ શિખરો ઉપર ઊભેલી શિખરના કળશ સમી પવિત્ર મંદિર-માલાઓ-અને એ સૌની વચ્ચે ઉભેલો નાનકડો ‘હું’ એ દશ્ય કેટલું અદ્ભૂત, રોમાંચક અને અપાર્થિવ લાગે છે. નિસર્ગ દેવની આ મધુર ગોદમાં આત્મા કેટલો સ્વતંત્ર, કેટલો હળવો અને કેટલો ભવ્ય જણાય છે!

પૂર્ણિમાના આ દૈવી દશ્યનો લાભ મારાથી નથી લેવાતો તેનું મને જેટલું દુઃખ છે તેટલો જ મને સંતોષ છે કે અનેક, જેઓ પૂર્ણિમાના પવિત્ર દિવસોમાં ગિરિવરનાં દર્શન જાય છે તેઓ, પૂર્ણિમાનો સાચો રસ લૂંટ્યા સિવાય પાછા આવે છે અને માગ દુઃખમાં સમલાગી થાય છે. પૂર્ણિમાની ખરી યાત્રા રાત્રે સંભવે છે. દિવસે કરવામાં આવતી પૂજા-અર્ચના ખીન્ન દિવસો કરતાં જુદી હોઇ શકતી નથી-તેમજ પૂર્ણિમાનો દિવસ પણ ખીન્ન દિવસો કરતાં જુદો હોતો નથી. આમ છતાં આપણી પૂર્ણિમાની યાત્રા દિવસના વિધિવિધાનમાં જ પૂરી કરી આપણે સંતોષ માની લઇએ છીએ અને તેની ખરી દહાણ અનુભવી શકતા નથી. સરોવરને કાંઠે જઈ જલ પીધા વિના પાછા આવવા જેવી આ કમનસીબ ખીના છે.

આપણા તીર્થો-યાત્રાધામો મોટે ભાગે પર્વતીય પ્રદેશ ઉપર આવેલાં છે એ કોઈ અર્થવિહીન

અકસ્માત નથી.-ખૂબ વિચારપૂર્વક એ યોજના થયેલી હોય એમ જણાય છે. જગતના શ્રમથી થાકેલો જંગળી મનુષ્ય સંસારની અનેક વિટંબણાઓમાંથી મુક્તિ મેળવવા ઇચ્છતો હોય તો તેને માટે એકદમ પવિત્ર, શાન્ત, ભવ્ય અને મનોહર સ્થાન હોવું જોઈએ. સંસારથી ધવાયેલો આત્મા છૂટકારાનો દમ ખેંચવા તદ્દન નિર્જન અને ચિન્તા યુક્ત સ્થાન ઇચ્છે છે. કૃત્રિમ જીવન જીવતો માનવ કુદરતને ખોળે મહાલવા ઝંખે છે, તેથી કુદરતના મધ્યમાં કુદરતના એક ભાગ સમી ઉન્નત ગિરિમાળાએ ઉપર લાખખોને ખર્ચે દેવલિમન સમાં મંદિરો બાંધવામાં આવ્યા છે. જગતના મનુષ્યને જે જોઈએ તે શાન્તિ-આનંદ-આત્મ-સાક્ષાત્કાર અહિં મળી શકે છે.

પરંતુ આપણે તો તીર્થની અને યાત્રાની આ યાજ્ઞ પ્રત્યે સાવ ઉદાસીન છીએ. તીર્થયાત્રાનું ખર્ચે રહસ્ય આપણે વિચારતા જ નથી. આપણા ગામ કે શહેરનાં મંદિરો છોડી મોટો ખર્ચ કરી આટલે દૂર આપણે શામાટે આવ્યા છીએ તે વિચારવાની આપણે તરફી જ લેતા નથી. રમણીય કુદરતી વનપ્રદેશ, ખગ ખગ નિનાદ કરી વહેતાં ઝરણાંઓથી પ્રક્ષાલિત ગિરિ પ્રદેશ, મનોહર વનશ્રી, ભવ્ય એકાન્ત કે વિરાટનાં દર્શન આપણને આકર્ષી શકતાં નથી. આપણા મગજને આ બધું સમજવાની અને આપણાં નયનોને એ બધું નિહાળવાની આપણે તકલીફ આપતા નથી અને પરિણામે આપણો યાત્રાશ્રમ નિષ્ફળ થાય છે.

**અકેકું ડગલું ભરે, ગિરિ સન્મુખ ઉજમાળા
કોડિ સહસ ભવનાં કર્યાં, પાપખંધે તટકાળ**

આપણાં શાસ્ત્રો આપું કહ્યું છે. તીર્થો ભણી ભરાતું એક એક ડગલું માનવીને ઉદ્ધારવાને સમર્થ છે. આપણે અનેક વખત તીર્થો ભણી અનેક યાત્રાઓ કરી સંખ્યાબંધ ડગલાં દઈએ છીએ છતાં આપણે આગળ વધતા નથી. કવિ રેસેના શબ્દોમાં “શાશ્વતઃ તૃપ્તિવું” પાન કરી શકતા નથી. શાસ્ત્રો અને અનુભવ વચ્ચે આટલો મોટો ભેદ શાથી? કાં તો શાસ્ત્રો ખોટાં, કાં તો અનુભવ ખોટો; પણ નહિ

ગિરિવર દરિયાણું

વિરલા પાવે

૧૦૩

અન્ને ખરાં છે. તીર્થયાત્રાને ખરો ઉદ્દેશ હૃદયશુદ્ધિનો છે એ આપણે બૂલી જઇએ છીએ. ઉદ્દેશ બૂલી યાત્રાના ખોળીયામાં રાચનારા આપણને શાસ્ત્રની વાણી ક્યાંથી ફળે? તેનું સત્ય ક્યાંથી સમજાય? જગતના ઉપકારાર્થે સ્વર્ગમાંથી પૃથ્વી ઉપર ઉતરી ચાલનાર ગંગાના કે નિર્મળ જળવાળા સૂરજકુંડના આત્મભોગ અને સેવા ધર્મના રૂપકને બૂલી તેના જળસ્નાનમાં જ આપણે યાત્રાની ઇતિકર્તવ્યતા સમજીએ છીએ. મહાવીરનાં ત્યાગને બૂલી તેની મૂર્તિપૂજામાં જ અવતારની સફળતા માનીએ છીએ. શત્રુજયના પવિત્ર વાતાવરણમાં આત્માની વિચારણા કરવાને બદલે નવ્વાણું વખત ચઢઉતર કરવાના કષ્ટમાં આપણે યાત્રાનો લ્હાવો લઇએ છીએ, તીર્થયાત્રાનું સાચું રહસ્ય સમજવાથી જ યાત્રામાં અલૌકિક આનંદ આવે છે. જેમ યાત્રાધામની ભૂમિ પવિત્ર હોય છે તેમ યાત્રિકની મનોભૂમિ પણ સ્વચ્છ હોવી જોઇએ. છ 'રી' પાળવાનો હેતુ મનની પવિત્રતા સાધવાનો છે. માનસિક શુદ્ધિ સાથે યાત્રા કરનાર તેનો સાચો ધર્મ સમજી શકે છે. હૃદયની શુદ્ધિ ઉપરાંત બીજા અનેક લાભો તીર્થયાત્રાથી

ચાય છે. દાખલા તરીકે દેશપરિક્રમ્મા, અનુભવવૈવિધ્ય, સંસારની ઉપાધિઓમાંથી મુક્તિ, સત્પુરુષોના ચરિત્રોનું સ્મરણ, સત્સંગ, દેશદેશના લોકાચારનું જ્ઞાન, રમણીય નૈસર્ગિક પ્રદેશનું પર્યટન, આત્મલાઘવપ્રાપ્તિ, આત્મચિંતનનો ઉપયોગ અને વિરાટનું દર્શન.

આમ ખૂબ ઉપયોગપૂર્વક, માનસિક તૈયારીપૂર્વક, ચિત્તશુદ્ધિ અને તેને અનુસરતા આચાર-વિચારપૂર્વક ચક્ષુઓ અને અંતરને ખુલ્લાં રાખી યાત્રા કરનાર, અન્ય ક્ષેત્રમાં કરેલાં પાપોને તીર્થક્ષેત્રમાં જરૂર દદનાવી શકશે. કવિ રેણે કહે છે તેમ “જ્યાં અમૃતના ડુવારા બેઠે છે એવા રૂપેરી પહાડો ઉપર પરમસુખની પ્યાલીને ચૂમતો આત્મા કદિયે તરસ્યો થશે નહિ,” અને આપણા કવિ વીરવિજયજી કહે છે તેમ :

“નિર્જરતો ગુણ શ્રેણે ચડતો,
ધ્યાનાંતરે જઈ અડતો રે;
શ્રી શુભવીર વસે સુખ મોજે,
શિવસુંદરીની સેજે રે.”

અહિંસાનો સ્વભાવ જ એવો છે કે એમાંથી ઉદ્ભવતા સત્યાગ્રહનું પરિણામ સમન્વયનું રૂપ પકડે છે. અને દુનિયામાં ખરું સામર્થ્ય સમન્વયનું જ છે. અહિંસાથી સમન્વય, સમન્વયથી શાન્તિ અને સામર્થ્ય, સામર્થ્યથી સેવા અને સેવાથી મુક્તિ એ જ માનવ ઉત્પતિનો ક્રમ છે.

—કાકા કાલેલકર

ગુજરાતનો

૦૦

લેખક

જયોતિર્ધર

ભ.

મ.

મહેતા.

૦૦

અનુષ્ટુપ.

- હેમ-ચંદ્ર ઊગ્યો પૂર્ણ, ગુર્જર ગગનાંગણે;
જયોતિ વિસ્તારતો સૌમ્ય, અખિલ વિશ્વમંડલે. ૧.
- ભારતીના મહાભક્ત, ને જયોતિર્ધર ભારતે;
શ્રી હેમાચાર્ય જન્મ્યા જ્યાં, ધન્ય ગુર્જર રાષ્ટ્ર તે ! ૨.

વસંતતિલકા.

- સાક્ષાત્ સરસ્વતી શું આ નરરૂપધારી ?
વાયસ્પતિ અવનિમાં શું ગયા પધારી ?
એવા વિતર્ક જનના મનમાં લસંતા,
શ્રી હેમચંદ્ર વચનામૃતને સુણતાં. ૩.
- સત્શબ્દશાસ્ત્રમય દેહ રૂઝો યનાવી,
આત્માસ્વરૂપ તહિં કાવ્યરસો લસાવી;
સાહિત્યસુંદરી અલંકરીને સુછંદે,
સર્વાંગસુંદર કરી સૂરિ હેમચંદ્રે. ૪.

અનુષ્ટુપ.

- લોક કલ્યાણને અર્થે, સમર્પ્યો દેહ ઇસુએ;
તે જ અર્થે ઘણા જન્મ, અર્પ્યા શ્રી હેમસૂરિએ. ૫.

માલિની.

- અપ્રતિમ પ્રતિભાથી પૂર્ણ શ્રી હેમચંદ્રે,
અમૃતમયી પ્રસારી જ્ઞાનજ્યોત્સ્ના સુછંદે;
તહિં સુજન-ચક્રેરો નહાઈ આનંદ પામે,
સુમન કુમુદકેરો પૂર્ણ ઉદ્બોધ જામે. ૬.

ગુજરાતનો

જ્યોતિર્ધર

૧૦૫

અનુષ્ટુપ.

નગ્ન પશ્ચિનીની સામે, વિદ્યાસાધક હેમની;
નગ્ન અસિ રહી સાક્ષી, રોમે ય અવિકારની. ૭.

શાર્દૂલવિકીડિત.

સ્પર્દા પાણિનિ વાણીનીય કરતી વાણી વહે હેમની,
સૌ પાંડિત્ય ગુમાનિતા ગળી ગઈ સૌ પાંડિતમન્યની;
ખીડાયા વદનાજ્જ વાદીજનના શ્રી હેમ-ચંદ્ર સ્પુરે,
સર્વે વાહ્મય વકત્ર-પદ્મ વિકસ્યા વાગ્વ્યોમમાં તે જિગ્મે. ૮.

અનુષ્ટુપ.

રાજપૂજ્ય છતાં જેણે, રાજપિંડ ગ્રહો નહિં;
હેમચંદ્ર મહર્ષિ તે, ત્યાગી પરમ નિઃસ્પૃહી. ૯.
નવ વર્ષ વયે સાધુ, આચાર્ય વર્ષ સત્તરે;
“વય ના તેજનો હેતુ”, વિષુદ્ધો ન શું ઉચ્ચરે? ૧૦.

ઈદ્રવજ્ર.

“કયો ધર્મ છે ઉત્તમ?” પૂછ્યું પ્રેમે,
શ્રી સિદ્ધરાજે તહિં સૂરિ હેમે;
દૃષ્ટાંત ‘સંજીવનીન્યાય’ આપ્યું,
અદ્ભુત નિષ્પક્ષપણું બતાવ્યું. ૧૧.

વંશસ્થ.

શ્રી હેમની સર્વ વિપક્ષ સાક્ષીએ,
ઉદારઘોષા ઉદ્ઘોષણા જ એ:
“ન વીતરાગાત્પરમસ્તિ દૈવતમ્,
ન વાપ્યનેકાન્તમૃતે નયસ્થિતિઃ ॥”
‘નિરાગીથી કેા પર દેવતા નથી,
વિના અનેકાંત નયસ્થિતિ નથી.’ ૧૨.

ભૂજંગી.

મહાદેવનું યોધી સાચું સ્વરૂપ,
મહાદેવનું સ્તોત્ર કીધું અનૂપ;
મહાદેવ શ્રી વીતરાગે સુરાગી,
નમું હેમસૂરીંદ્ર એવા સુભાગી. ૧૩.

૧૦૬

ગુજરાતનો

જ્યોતિર્ધર

મહાદેવ બ્રહ્મા અને બુદ્ધ વિષ્ણુ,
જાધા દેવ પ્રત્યે અહો ! તે સહિષ્ણુ,
સદા વીતરાગત્વ સર્વત્ર પૂજે,
શુભી દષ્ટિને તો શુભો માત્ર સૂઝે.

૧૪.

“ ભવચીજાંકુરજનના, રાગાદયઃ ક્ષયમુપાગતા યસ્ય ।

બ્રહ્મા વા વિષ્ણુર્વા, હરો જિનો વા નમસ્તસ્મૈ ॥ (મહાદેવસ્તોત્ર)
સ્તૂત્રધરા.

પામી સદ્બોધ જેનો નૃપકુલતિલકે ભૂપ કુમારપાલે,
આખા રાષ્ટ્રે ‘ અમારિ ’ પટહતણી કરી ઘોષણાઓ કૃપાળે;
લાખો મુંગા જીવોને અભય દર્પ લીધી મૃક આશિષ ભારી,
શ્રી હેમાચાર્ય એવા કરુણુનિધિ કરો નિત્ય રક્ષા અમારી ! ૧૫.

અનુષ્ટુપ.

અઘાપિ યે દીસે તેનો, પ્રભાવ ગુજરાતમાં;
સામ્રાજ્ય જ્યાં અહિંસાનું, -જેવું ના અન્ય પ્રાંતમાં.

૧૬.

ઇદ્રવંશ.

કો દક્ષ કાળ્યે પદુ કોઈ નાઠ્યમાં,
કો શબ્દશાસ્ત્રે વળી કોઈ ન્યાયમાં;
કોઈ અલંકારમહીય છંદમાં, -
સર્વત્ર નિષ્ણાતપાણું જ હેમમાં.

૧૭.

ઉપજાતિ.

અગ્નિપરીક્ષામહીથી સદાય,
ઉત્તીર્ણ સુવર્ણ જગે પૂજાય;
પ્રસિદ્ધ જાણે કરતી જ એમ,
ગજરૂઢા તત્કૃતિ ‘ સિદ્ધહેમ ’.

૧૮.

અનુષ્ટુપ

કષ છેદ અને તાપે, શુદ્ધિ સંસિદ્ધ હેમની;
વિશુદ્ધિ તેમ છે સિદ્ધ, હેમના ‘ સિદ્ધહેમ ’ની.
ભૂજંગી.

૧૯

‘ ત્રિપષ્ટિ શલાકા નરો ’ ના ચરિત્ર,
રચ્યા હેમચંદ્રે રસાળા પવિત્ર;
સુભી જે સકલો કરે કર્ણ ધન્ય,
રસાસ્વાદી આનંદ લૂટે અનન્ય.

૨૦.

વસંતતિલકા.

‘કાવ્યાનુશાસન’ જ ‘દ્વયાશ્રય’ ‘યોગશાસ્ત્ર’,
 ‘છંદોનુશાસન’ રચી વીતરાગસ્તોત્ર;
 જાણ અગાધ કવિતા સરિતા જલોમાં,
 હેમે નિમજ્જન કરાવ્યું રૂડા રસોમાં. ૨૧.

ધંદ્રવજ્ર

જે ‘અન્યયોગવ્યવહેદ’ આમ્ર,
 રોષ્યો શ્રી હેમે ગુણ્યામ નમ્ર;
 ‘સ્યાદ્વાદ’ની ‘મંજરી’ ત્યાં ખીલી છે,
 તત્ત્વસ કોકિલ કુલે ઝીલી છે. ૨૨.

સ્વાગતા

સાર્ધ કોટિ ત્રણ શ્લોકપ્રમાણ,
 જે ગયા અથી સુગ્રંથ મહાન;
 તે અપૂર્વ પ્રતિભાધર જાનુ,
 હેમસૂરીશ ચિરંજીવ માનુ. ૨૩

અનુષ્ટુપ

ગુરુના ગુરુ સાહિત્ય, -સ્વામી સમર્થ તે મહા,
 ગુર્જર ભૂમિને જાગ્ય, સુયોગે સાંપડ્યા અહા! ૨૪

ત્રોટક

તપ તેજથી હેમ રવિ જગમાં,
 સમતાથકી સૌમ્ય જ સોમ સમા;
 શુભ મંગળ મૂર્તિ ગુરુ બુધમાં,
 સ્મરને શનિ બ્રહ્મથી શુક સમા. ૨૫

અનુષ્ટુપ

જયંતિ ઉજવી એવા, જ્યોતિર્ધર મહાત્મની,
 ગુણસ ગુર્જરી બક્તો, અર્પે અંજલિ જાવની. ૨૬
 પૃથ્વીમા ચંદ્રવત્ આપે, આનંદ બુધવૃંદને,
 મનોનંદન તે વંદું, હેમચંદ્ર સુનીન્દ્રને. ૨૭
 ડો. ભગવાનદાસ મન:સુખભાષ મહેતા

M. B. B. S.

આને આતુર્માંસની પૂર્ણાહુતિ થાય છે અને તીર્થયાત્રાનાં દ્વાર ખુલ્લાં થાય છે. અનેક મુમુક્ષુઓ તીર્થયાત્રાનો આનંદ લેવા તીર્થસ્થાનોમાં ઉતરી પડે છે, પરંતુ ઘણી વાર કેટલાંએ મુમુક્ષુઓ તીર્થયાત્રાનું સાચું રહસ્ય સમજતા ન હોવાથી યથાર્થ રીતે પૂરો લાભ ઉઠાવી શકતા નથી. આ સંબંધી ઘણી વાર ઘણું કહેવાયું છે અને કહેવાય છે, છતાંયે સમયોચિત સૂચના આપવી ઉચિત ધારી છે.

તીર્થ એટલે તારયતીતિ તીર્થ જે આત્માને તારે તે તીર્થ. આ વ્યાખ્યા દરેક મુમુક્ષુઓએ લક્ષમાં લેવા જેવી છે. જ્યાં જવાથી આત્મશુદ્ધિ થાય, જેની ઉપાસનાથી આત્મકલ્યાણ થાય એ તીર્થ કહેવાય. તીર્થ બે પ્રકારનાં કહેવાય છે : સ્થાવર અને જંગમ તીર્થ. સ્થાવરતીર્થ એનું નામ છે કે જ્યાં તીર્થંકર દેવોનાં પાંચ કલ્યાણક થયાં હોય, જ્યાં તેમની ચરણરજથી પવિત્ર થયેલી ભૂમિ હોય અને મહાત્માઓ-સાધુઓ પધાર્યા હોય, અનશન કર્યું હોય, કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું હોય કે નિર્વાણ થયું હોય-આ બધાં સ્થાનો તીર્થભૂમિ કહેવાય છે. આ સ્થાનો સ્થાવર તીર્થ કહેવાય છે. આ સિવાય ગુરુસ્થાનો અને આગમ તીર્થ પણ તીર્થસ્થાન જ છે. આ સ્થાને જવાથી ત્યાંના પરમાણુઓ, પવિત્ર રજકણો આપણા જીવન ઉપર જરૂર અસર કરે છે. તેમાંયે પહાડ ઉપર ખુદલી હવામાં એકાંત સ્થાનમાં કે જ્યાં જ્યાં શ્રી તીર્થંકર દેવો અને મહાત્માઓ વિચર્યા હોય એ ભૂમિમાં ધ્યાન ધરવાથી મુમુક્ષુઓની આત્મવૃત્તિ જરૂર થાય છે, આશ્રવ દ્વાર રુંધાય છે, આપણી

તીર્થ—

લેખક—મુનિમહારાજ

ક્ષતિઓનું યથાર્થ જ્ઞાન થાય છે અને આપણામાં રહેલા કષાય, મિથ્યાત્વ, અવિરતિનું યથાર્થ જ્ઞાન થવા સાથે એ પૂર્વ પૂજ્ય પુરુષોના જીવનમાંથી અનુપમ બોધ લઈ આ જીવ સમ્યક્ત્વને માર્ગે વળે છે. ખરેખર તે વખતનો આનંદ, અને આહુલાદ કોઈ અપૂર્વ જ હોય છે. તીર્થયાત્રા કરવાનું સાચું ફલ આ છે.

ઘણી વાર દૂર-દૂરની તીર્થયાત્રાએ મુમુક્ષુઓને જવાનો લાભ મળે છે. એવા સ્થાનોમાં જિંદગીમાં એક યા તો બે વાર મુશ્કેલીથી જવાય છે. આવાં મહાન્ તીર્થોની યાત્રાનો લાભ લેવાનો ઉદ્દેશ આપણા કષાયો પાતળા પડે, આત્મશુદ્ધિ થાય, મૈત્રીભાવના વધે, મુક્તિના દ્વાર-માર્ગરૂપ સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થાય, એ માર્ગની દૃઢતા અને શુદ્ધિ થાય એ જ હોય છે.

અમૃત પીવા છતાં મનુષ્ય અમર ન થાય તો પાત્રદોષ જ સમજવો જોઈએ. તીર્થભૂમિના પવિત્ર વાતાવરણમાં આત્મિક શાંતિનું અમૃત લઈને હોવા છતાં તેનો લાભ આપણે ન ઉઠાવીએ તો તે આપણો જ દોષ કહેવાય. ઘણી વાર ભોળા મનુષ્યો તીર્થયાત્રાએ જવા છતાં ‘હીરો’ થોડે જઈ આવ્યો’ની માફક ખાલી હાથે પાછા વળે છે, પરંતુ તે ભાઈઓએ વિવેક અને જ્ઞાનપૂર્વક તીર્થયાત્રા કરી તેનો લાભ લેવા પ્રયત્નશીલ થવાની જરૂર છે.

—યાત્રા

શ્રી ન્યાયવિજયજી

તીર્થયાત્રાએ જનાર મુમુક્ષુઓએ *છ'રી'નું પાલન અવશ્ય કરવું જોઈએ. આજ તો રેલ્વે અને મોટરોનો યુગ છે. ઘેરથી નીકળે ત્યારથી વાહનમાં બેસો, ત્યાંથી સ્ટેશન પર આવી ગાડીમાં બેસો, ત્યાંથી તીર્થસ્થાને ઉતરી ધર્મશાળા સુધી વાહન અને ત્યાંથી તીર્થસ્થાન સુધી ચે વાહન વિના ન જવાય. અને ધનાઢ્યો, શ્રીમંતો તો ડાળીમાં બેસીને ઉપર ચઢે. આ પરાધીનતા અને પરતંત્રતાથી યાત્રાનો પૂરે લાભ નથી ઉઠાવી શકાતો. અને ઘેરથી નીકળ્યા પછી પણ રાત્રે કે દિવસે ખાવાનો વિવેક, શુદ્ધિ નથી જળવાતી. સ્ટેશને આ, ચેવડો, ખરફ, આઈસ્ક્રીમ, સોડા લેમનનો વગર વિચાર્યે ઉપયોગ કર્યે જવું, રાત્રિભોજનનો પણ ત્યાગ ન થાય, અલક્ષ્યલક્ષણોનો પણ ત્યાગ ન થાય. આજ તો કેટલાયે મહાનુભાવો

* ભૂશયન, બ્રહ્મચર્યનું પાલન, સચિત્તનો ત્યાગ, એકાસણું, ગુરુ સાથે પાદવિહાર, સાંજ સ્વાર અને સમયનાં પ્રતિક્રમણ, આ છરી કહેવાય છે. આ છરીના પાલનપૂર્વક તીર્થયાત્રાએ જનાર મુમુક્ષુ યાત્રાનો પૂર્ણ લાભ ઉઠાવે છે. હાલમાં વાહનોના યુગમાં યદિ તીર્થસ્થાનમાં પણ છ'રી' પાળવામાં આવે તોપણ મહાન લાભનું કારણ છે. વિધિપૂર્વક તીર્થયાત્રા કરનાર પ્રાણીને ભવશ્રમણ કરવું નથી પડતું. તીર્થયાત્રાની રજા લેનાર મુમુક્ષુના કર્મમલનો નાશ થાય છે માટે વિધિપૂર્વક અને શુદ્ધિપૂર્વક તીર્થયાત્રા કરવી જોઈએ.

તીર્થયાત્રાનું રહસ્ય સમજ્યા વિના તીર્થ-યાત્રાને આનંદ માણવાનું, મોજમજાડ માણવાનું, વિલાસ કરવાનું ટાણું માને છે. કેટલેક સ્થાને તો સેનેટેરીયમ જેવી પરિસ્થિતિ ઊભી કરી છે.

આ બધી પ્રવૃત્તિઓ તીર્થયાત્રાના ફળનો વિનાશ કરે છે. તીર્થયાત્રાએ જનાર મુમુક્ષુઓએ બ્રહ્મચર્યનું પાલન અવશ્ય કરવું જ જોઈએ, ઇન્દ્રિયોનો સંયમ અવશ્ય શીખવો જોઈએ, વિધિપૂર્વક કરેલી રસવતી જેમ રસપ્રદ અને આનંદપ્રદ બને છે તેમ વિધિપૂર્વક કરેલી તીર્થયાત્રા આત્મશુદ્ધિકારક, સંયમની નિશાળરૂપ અને તરવાના જહાજરૂપ બને છે.

અન્યસ્થાને કૃતં પાપં, તીર્થસ્થાને વિનશ્યતિ ।
તીર્થસ્થાને કૃતં પાપં, વજ્રલેપો ભવિષ્યતિ ॥

આ ખ્યાલ રાખવાની પૂરેપૂરી જરૂર છે. સાથે જ તીર્થસ્થાનમાં જનારે પૂજા-લક્ષિતમાં, પ્રભુલજન, વીતરાગ દેવના ધ્યાનમાં વધુમાં વધુ સમય ગાળવો જોઈએ. તીર્થની આશાતના થતી હોય ને તે જોવામાં આવે તો આશાતના દૂર કરવા પૂર્ણ કોશીશ કરવી જોઈએ.

સંસાર દાવાનલથી સંતપ્ત થયેલા પ્રાણીને શાંતિનું અમૃતપાન કરાવનાર તીર્થસ્થાનો જ છે. જૈનોને માટે ખાસ સિદ્ધગિરિજી, શિખરજી, પાવાપુરી, શંખેશ્વરજી, અબ્જરાપાર્શ્વનાથજી, કુલપાકજી વગેરે વગેરે અનેક તીર્થધામો છે. તીર્થો માત્ર જૈનો જ માને છે એમ નથી. સંસારના વિદ્યમાન મૂર્તિપૂજક કે અમૂર્તિપૂજક દરેક ધર્મો જુદી જુદી રીતે તીર્થ માને છે. એ તીર્થભૂમિએ જતાં તેઓ પણ

૧૧૦

તીર્થ

યાત્રા

શુદ્ધિ અને સંયમ રાખે છે. અમૂર્તિપૂજક સુસલમાન સમાજ મકકાની હજે જાય છે ત્યારે એટલી શુદ્ધિ રાખે છે કે જૂ પશુ નથી મારતા. કપડાં શુદ્ધિથી સાફ રાખે છે. શરીર પણ સાફ રાખે છે અને ત્યાંના પવિત્ર સ્થાનને ચુમે છે, પ્રદક્ષિણા દે છે, નમસ્કાર કરે છે. આવી જ રીતે અંગ્રેજો પણ પોતાનાં તીર્થસ્થાનોને બહુમાનથી જુવે છે. કદર આર્યસમાજીસ્ટો પણ આર્યસમાજના સ્થાપક દયાનંદજીની મૃત્યુ-ભૂમિને પવિત્ર માને છે. તેમની અગ્નિદાહની ભૂમિમાં સ્મારક બિંદુ કરવા ધારે છે. અને હમણાં હમણાં સ્થાનકમાર્ગી લાઇઓ-તેના સાધુઓ પણ નવાં તીર્થસ્થાનો સ્થાપવા ધારે છે. તેમના સંપ્રદાયના પૂજકે કોઇ મોટા તપસ્વી સાધુના અગ્નિદાહના સ્થાને સ્તૂપ-પાદુકા કે સમાધિમંદિર સ્થાપી તેની પૂજા-અર્ચા કરાવે છે અને એમાં આત્મકલ્યાણ માને છે. એટલે આ ઉપરથી કહેવાનો આશય એટલો જ છે કે તીર્થસ્થાનો અર્વાચીન નથી. તેની સ્થાપના ઘણા જ પ્રાચીન કાળની છે.

આગળના સમયમાં પગે ચાલી તીર્થયાત્રાએ જતાં, ચારિત્ર ઉજ્જવલ થતું, ક્રિયાશુદ્ધિ જળવાતી, વચમાં આવતાં સ્થાન સ્થાનનાં તીર્થો, જિનાલયો અને શ્રીસંઘના દર્શનનો અમૂલ્ય લાભ મળતો. આજે અગ્નિરથ-રેલ્વેના પ્રતાપે બધું ઓછું થતું જાય છે, છતાંયે મુમુક્ષુઓ તીર્થરહસ્ય, તેની વિધિ બરાબર સમજીને તીર્થયાત્રા કરે તો અમૂલ્ય લાભ થાય તેમાં સંદેહ નથી.

પુણ્યવંતા જગિ જે નરા

જે કરઇ તીરથ બુદ્ધિ કઇ

જીમ જીમ તીરથ સેવઇજી,
તિમ તિમ સમકિત શુદ્ધિ કઇ
x x x
ધન્ય દિવસ તે વેલાસર
ધન્ય જીવ્યું માણસ અવતાર
તીરથયાત્રા કરિ મુજણ
તે નરનારી લાહિ કલ્યાણ.

આ વચનોનો ખ્યાલ રાખી તીર્થયાત્રા જરૂર કરવી જોઇએ. આપણે સ્થાવર તીર્થ માટે ઉપર જોઇ ગયા. હવે જંગમ તીર્થ માટે પણ જોઇ લઇએ. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે તીર્થ-મૂતા હિ સાધવઃ સાધુઓ તીર્થરૂપ છે અર્થાત જંગમ તીર્થ સદ્ગુરુઓ છે. એટલા જ માટે શ્રી સોમપ્રભસૂરિજીએ લખ્યું કે:-

અવદ્યમુક્તે પથિ યઃ પ્રવર્તેતે,
પ્રવર્તયત્યન્યજનં ચ નિઃસ્પૃહઃ ।

સ એવ સેઠ્યઃ સ્વહિતૈષિણા ગુરુઃ,
સ્વયં તરંસ્તારયિતું ક્ષમઃ પરમ્ ॥

ભાવાર્થ:-શુદ્ધ માર્ગમાં પોતે ચાલે છે અને નિઃસ્પૃહી એવા તે બીજાને પણ શુદ્ધ માર્ગે પ્રવર્તાવે છે. પોતાના હિતસ્વી મુમુક્ષુ જીવે પોતાને અને પરને તારવામાં સમર્થ એવા ગુરુ જ સેવવા યોગ્ય છે અર્થાત પોતાને અને પરને તારવામાં સમર્થ ગુરુની જ સેવા કરવી જોઇએ.

આથી આગળ વધીને તેઓશ્રીએ જણાવ્યું છે કે:-

કિં ધ્યાનેન ભવત્વશેષવિષય-
ત્યાગૈસ્તપોમિઃ કૃતં,

તીર્થ

યાત્રા

૧૧૨

पूर्ण भावनयाक्तमिन्द्रियदमैः
पर्याप्तमाप्तागमैः ।
किन्त्वेकं भवनाशनं कुरु गुरु-
प्रीत्या गुरोः शासनम्,
सर्वे येन विना विनाथबलवत्
स्वार्थाय नालं गुणाः ॥

વસ્તુતઃ સદ્ગુરુ મહાન્ તીર્થરૂપ જ છે. જંગમ તીર્થમાં મુખ્ય સ્થાન સંઘનું જ છે જેમાં સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાનું સ્થાન છે. તીર્થ કર મહારાજ પશુ પ્રથમ તીર્થરૂપ સંઘની સ્થાપના કરી તીર્થ પ્રવર્તાવે છે એટલે આ જંગમતીર્થની બને તેટલી સેવા કરવી એ જરૂરી છે. સ્થાવર તીર્થનો ઉપાસક મુમુક્ષુ બેમાંથી એક પશુ તીર્થની ઉપેક્ષા ન કરી શકે.

સંઘરૂપ મહાન્ જંગમ તીર્થની સેવાનું ફલ જણાવતાં શ્રી સોમપ્રભસૂરિજી મહારાજ કહે છે કે:

यद्भक्तेः फलमर्हदादिपदवीमुख्यं कृपेः शस्य-
चक्रित्वं त्रिदशेन्द्रतादि तृणवत् प्रासङ्गिकं गीयते ।
शक्तिं यन्महिमस्तुतौ न दधते वाचोऽपि वाचस्पतेः,
सङ्घः सोऽवहरः पुनातु चरणन्यासैः सतां मंदिरम् ॥

જેમ ખેતી કરનારને મુખ્યતથા અનાજ મળે છે અને સાથે સાથે ઘાસકુસ તો મળે જ છે તેમજ સંઘની લક્ષિત કરનારને મુખ્યતથા તીર્થ કરપદ વિગેરે મળે છે અને સાથે સાથે ચક્રવર્તી તથા ઇન્દ્રાદિપદ પશુ મળે જ છે. વળી બૃહસ્પતિ પશુ પોતાની જીભવડે જેનું સમ્પૂર્ણ માહાત્મ્ય કહી શકતો નથી તે પાપને હરનાર શ્રીસંઘ પોતાના ચરણ-

સ્થાપનવડે સત્પુરુષોના મન્દિરોને પવિત્ર કરા.

જંગમ તીર્થરૂપ આ ઉત્તમ સંઘની સેવા-લક્ષિત કરવી એ દરેક મુમુક્ષુની ફરજ છે. આજે સ્થાવર તીર્થયાત્રાએ જનાર શ્રાવકો પોતાના સ્વધર્મી બંધુઓ તરફની ફરજ અદા કરવામાં ગંભીર ભૂલો કરે છે. યદિ પોતાને ઉતરવાનું સ્થાન મળ્યું એટલે પોતાના સ્વધર્મી બંધુને સ્થાન મળે કે ન મળે તેની એને ચિન્તા નથી; એટલું જ નહિ પશુ ઘણી વાર શ્રીમંતો પોતાની લક્ષ્મીના બળથી સારું સ્થાન મેળવી લઈ સામાન્ય સ્થિતિના સ્વધર્મી બંધુને એના સ્થાનમાંથી બહાર કઢાવવા સુધીનું સાહસ કરે છે. આવી જ રીતે વાહનમાં બેસીને જતાં શ્રીમંતો શોખથી ચાલ્યા જતા હોય છે તે વખતે ટાંગાવાળા સાધુ-સાધ્વીઓને પશુ અપમાનિત કરતાં નથી અચકાતા. આ તરફ પશુ લક્ષ્ય આપી ઉપયોગથી-વિવેકથી વર્તવાની જરૂર છે.

અન્તમાં તરણુતારણુ તીર્થ, સ્થાવર અને જંગમ બંનેની યાત્રા કરનારા મુમુક્ષુએ આત્મશુદ્ધિ કેમ થાય, પોતાના કષાયો કેમ પાતળા પડે, પ્રાણીમાત્રની સાથે મૈત્રીભાવ કેમ વધે તેનું પૂરેપૂરું લક્ષ્ય રાખવાની જરૂર છે. સાથે જ ખાનપાન, આચારવિચારમાં શુદ્ધિ રાખી સદાચાર વધે, જીવન પવિત્ર બને અને આપણી છાપ બીજા ઉપર પડે તથા તીર્થમાં કયાંય અવિધિ કે આશાતના ન થાય તે માટે બરાબર વિવેકથી વર્તવાની જરૂર છે.

દરેક મુમુક્ષુ તીર્થયાત્રા કરી આત્મકલ્યાણના માર્ગમાં આગળ ને આગળ વધે એ શુભેચ્છાપૂર્વક વિરમું છું. ॐ શાંતિ ૩

कलिकालसर्वज्ञ १००८ श्री हेमचंद्राचार्य स्तुति

तरज--“धनधन वो जगमें नरनार विमलाचल के जानेवाले ”

धन धन हेमचंद्र भगवान दयाके स्रोत बहानेवाले ।
 प्रतिबोधा कुमारपाल राजा साचा प्रजापाल ।
 जगजीवनका रखवाल दयालु कृपालु कहानेवाले ॥ १ ॥

कीना करुणा विस्तार वरताया श्रेष्ठाचार ।
 किया करुणामय संसार पशुबलिदान हटानेवाले ॥ २ ॥

उपदेशक सूरि अनेक हुए तुम जैसे तुम एक ।
 रख ली राजाकी टेक सलुक बागीसे करानेवाले ॥ ३ ॥

न्यायी कवि योगिराज जिनशासनके शिरताज ।
 जैनेतर जैन समाज सभीको मित्र बनानेवाले ॥ ४ ॥

किया सेवक पर उपकार बनाया शासनका सरदार ।
 आतमलक्ष्मी आधार हर्ष बल्लभको दिलानेवाले ॥ ५ ॥

आचार्य महाराज श्रीमद्विजयवल्लभसूरिजी

લેખક ::

સવા લાખ ટકાનો દહાડો !

ચોકસી

ॐ

ॐ

ॐ

સુધાચંદ્ર, જલ્દી પગ ઉપાડ, ખેડા ફાટે તે પૂર્વે તળાટીએ પહોંચવું જોઈએ. મિત્ર વિનયચંદ્ર, જૈનધર્મની દૃષ્ટિએ અજવાળું થયા વગર માર્ગગમન કરવું ઈષ્ટ લેખાય કે ? તો પછી જયણાનો પ્રશ્ન ક્યાં રહી શકે ?

અરે લલ્લા લાઈ, ત્હારી ને મ્હારી નજર સામે માત્ર સાધ્વીઓના જ ટોળા નહિં પણ કેટલાક સાધુઓને અત્યાર પૂર્વે જતાં જોયા છતાં તને આ સવાલ ઉદ્ભવે છે ? આપણા શ્રાવકવર્ગ કરતાં તેમણી જયણા મોટી ગણાય છે. તેઓ ષટ્કાય જીવના રક્ષક કહેવાય છે અને એ માટે પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ પણ છે.

સુહૃદ, એક તરફ પ્રભુ આજ્ઞા છે કે હથેલી સુઝ્યા વગર જવરઅવર તો શું પણ કોઈ નાનકડી ક્રિયા પણ ન કરવી, જ્યારે બીજી બાજુ ગાડરીયા વૃત્તિનું આવું પ્રદર્શન ! રસ્તે પડેલી ચીજ પણ ન દેખાય એવા અંધકારમાં આ ત્યાગીગણની દોડદોડ (!) સાચે જ હૃદયને સુંઝવે છે ! જો પ્રશ્ન કરવામાં આવે તો ક્યાં તો જવાબ મળે કે આ તો ‘શાશ્વત તીર્થ’ છે’ ‘મોડું કરાય તો તડકો થઈ જાય.’ અથવા તો બચાવ થશે કે ‘અમે જ માત્ર આમ કરીએ છીએ એવું નથી, મોટા મોટા સાધુઓ પણ આ રીતે વહેલાં જાય છે !’

વાત ફેંકી દેવા જેવી નથી. સુનિધર્મના બંધારણની નજરે ખાસ વિચારણીય છે પણ જ્યાં એકધારી નિર્નાયકતા પ્રવર્તે છે ત્યાં કહેવું કેને ? અને સાંભળે પણ કેણુ ? કેવળ અરણ્યરુદ્ધન !

અહા ! કાર્તિકી પૂર્ણિમાની આ મંગળ પ્રભાતે આપણે પણ અન્ય ચિંતન મૂકી કેવી અર્થામાં ઉતરી પડ્યા. આ તો ત્હારો સાથ મળ્યો નહિં તો હું ઘણુંબરું ‘આ-પાણી’ પતાવી મોડો ચઢવા માંડું છું એટલે પાછા ફરવાની ઉતાવળ કરવી જ ન પડે. નિરાંતે પૂજનમાં સમય ગાળી શકાય અને ઉતરતાં લગભગ બે કે ત્રણ વાગે છતાં અકળામણુ ન થાય.

લાઈ, ત્યાગીગણે મર્યાદા છોડી અતિ વહેલું કરી મૂક્યું છે અને આપણે રાગીઓએ હદબહારનું મોડું બનાવી દીધું છે. એમાં આ-પાણીએ અને આંગી ઉતરવાના મોડા સમયે ધી બોલવાની પ્રથામાં વ્યતીત થતાં કાળે સાથ પૂર્યો છે ! આમ કરવા જતાં પ્રાતઃકાળના મનોરમ કાળમાં કુદરતના ધીમે ધીમે શરૂ થતાં દૈનિક ક્રમમાં, આછાં આછાં પથરાતાં સહસ્રરશ્મિના સ્ફૂર્તિદાયક કિરણોમાં મધુર સ્વરે ટહુકાર કરી વાતાવરણમાં કલ્લોલ પ્રસરાવતાં પક્ષીગણના ગાનમાં જે અનેરો આનંદ સમાયો છે એ સર્વ શુભાવી

૧૧૪ સવા

લાખ

ટકાનો

દહાડો

એમાં છીએ. ડુંગરના પગલે પગલે આ જાતનો જે કુદરતી મેળ જામતો એ પહોર દહાડે પગલા પાડવામાં ભૂલી જવાયો છે ! સૂર્યદેવના ભીના જનતાં તાપમાં ઠંડા પહોરની મજાનો આનંદ પ્રાપ્ત પણ કેવી રીતે થઈ શકે ?

આજનો મહાન દિવસ, આ સંખ્યાબંધ નરનારીઓના ગમનાગમન, કોઈ વંદીને આગળ વધે, કોઈ બાબુજીના દહેરાનો પંથ પકડે, કોઈ ચૈત્યસ્તવ માટે થોભે અને કોઈ તો સીધા ચઢવા માટે ! વાતાવરણમાં કેવી રસમયતા ! એના પ્રથમ સર્જકને શા આશીર્વાદ દેવા ! સર્વત્ર ઉદ્ધાસને આનંદનું એકછત્રી સામ્રાજ્ય ! સાચે જ સવા લાખ ટકાનો દહાડો ! કેને મીઠો ન લાગે ? પ્રાતઃકાળની ખુશનુમા મંદમંદ વાતો શીતળ વાયુ અને દૂર વૃક્ષો પર થતું ધીમું શુજન સાચે જ શત્રુજયની પવિત્ર ભૂમિને સ્વર્ગીય પ્રદેશનો સ્વાંગ સજાવે છે.

ભાવનાભર હૃદયથી પથરા ઠેકતાં, એક પછી એક વિસામા વટાવતાં, રંગબેરંગી વસ્ત્રોમાં સજ્જ થયેલ માનવગણને નિરખતાં આગળ વધ્યા. જોતજોતામાં ભલભલા પહેલ-વાનના બળને પણ માપે, ગમે તેવા દ્રઢ બાંધાવાળાના ગાત્રને પણ ઢીલા કરે એવો હિંગલાજનો હડો આવ્યો. એ ચઢાવ કપરો તો ખરો, છતાં જેમણે શ્રીસમેતશિખર-જીના ચઢાવ જોયા છે કેવા રાજગ્રહીના પાંચ પહાડની કેડીઓ ઓળંગી છે તેમને માટે નહિં જેવો જ. આમ છતાં એ અને નાના-મોટા ‘ માનમોડીયા ’ કસનારા તો ગણાય જ. એ ઉપર પહોંચ્યા કે ‘ ઈડરીયો ગઢ જીત્યા. ’

છાલાકુંડ પહોંચતાં જ કોઈ એવો વાયુ વાય છે કે આત્મા થાકેને ભૂલી, સ્ફૂર્તિ ધારણ કરે છે. એકાએક હૃદયવીણાના તાર ઝણઝણવા માંડે છે. એના જોરે મુખદ્વાર ઉઘડે છે અને વિવિધવર્ણી આલોપો બહિરગત થાય છે.

કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધદેવે સાધુ અનંતા સીધ્યા રે-
અનીહાં રે બહાલો વસે વિમળાયજે રે
સિદ્ધાયજ શિખરે દીવો રે, આદીશ્વર અલખેલો છે
ગિરિવર દરિસણુ વિરલા પાવે, પૂરવ સંચિત કર્મ ખપાવે
ધન ધન તે જગ પ્રાણિયા, મનમોહન મેરે
કરતા ભક્તિ પવિત્ર, મનમોહન મેરે.
તીરથની આશાતના નવિ કરીયે....ધૂપધાન ઘટા અનુસરીયે

ત્યાં તો સામે જ જુદા જુદા મહાત્માઓના પગની રજથી પાવન થયેલ ભૂમિકા ઉપર ખડા કરેલ સ્મૃતિચિન્હો યાને પગલા કે દહેરીઓ દેખાવા લાગી. એના દર્શનથી આત્મા વર્તમાન કાળ ત્યજી ભૂતમાં ઉડ્યન કરવા માંડી પડ્યો. ધ્વનિ ઊઠવા લાગ્યો કે

સવા

લાખ

ટકાનો

દહાડો

૧૧૫

શાથી આ ગિરિ તીર્થાધિરાજ કહેવાયો ? શા કારણે અન્ય ચૌદ ક્ષેત્રોમાં આ સરખું અન્ય તીરથ નથી ? કેવા સંયોગોની સાતુકૂળતા એને પ્રાપ્ત થઈ કે આ તીર્થ પર ચાલુ અવસર્પિણીના એક પણ તીર્થપતિનું એકાદું કલ્યાણુક ન હોવા છતાં એની મોટપ વધી પડી અને ગણના શાશ્વત સ્થાનમાં થઈ ? બાણે એ ધ્વનિના પ્રત્યુત્તરરૂપે જ ન હોય તેમ શ્રી વીરવિજય મહારાજની નવાણું પ્રકારી પૂજા યાદ આવી.

આ તે જ પવિત્ર ભોમ કે જ્યાં દશ કોડી અણુગાર સાથે દ્રાવિડ અને વારિખિલ્લ મુનિઓ સિદ્ધિવધૂને વર્યાં. ભરતચક્રીની પાટે આવનાર અસંખ્યાતા ભૂપોતું આ મુક્તિ-સ્થાન, કોડી સાધુના પરિવાર સુક્ત સાગર મુનિ અને પાંચ કોડી સહ ભરતમુનિ આ સ્થળે કાયમને માટે કર્મરાજના પાશમાંથી છૂટ્યા. અજિતસેન, આદિત્યશા, પુંડરીક ગણધર, શાંભ અને પ્રદ્યુમ્ન, નારદજી, વસુદેવની નારીઓ, દમિતારી મુનિ, થાવચ્ચા પુત્ર, શુક પરિ-ત્રાજક, વૈદર્ભી, અચંભી તેમજ સેલગ આચાર્ય અને સુલદ્રમુનિ જેવા પ્રસિદ્ધ આત્માઓ એકાકી-અટુલા નહિં પણ સાથમાં સંખ્યાબંધ પરિવાર લઈને આ પૂનિત ભૂમિમાં-એના વિશુદ્ધમય વાતાવરણમાં વિચરી અને શુદ્ધ ધ્યાનરૂપી લહેકીના ભેરે સદાને માટે આ ભવબ્રમણના પારને પાર્યા-પરમાત્મભાવને વર્યા-સાદિ અનંત કાળ માટે સિદ્ધશિલા પરના વસનાર થયા. શત્રુનો જય કરવામાં, કર્મરૂપ ગાઢ તિમિર ભેદવામાં આ ગિરિ તેઓને સહાયરૂપ થયો અને જેની સહાયવડે અસંખ્યાત્માઓનો ઉદ્ધાર થાય એ સ્થાન શાશ્વત ગણાય વા એ પહાડ અન્ય પર્વતોમાં મહાગિરિ લેખાય એમાં આશ્ચર્ય પણ શું ? વળી બલિ, મયાળી ને ઉવયાળી જેવા પાપીઓનો જ્યાં ઉદ્ધાર થાય તેની પવિત્રતાનું શું કહેવું ?

એવા પવિત્ર ગિરિના દર્શન, એ પર વિરાજમાન અને માત્ર પાંચ પચીસ વાર નહિં પણ નવાણુ પૂર્વ વાર આ ગિરિ પર પધારનાર શ્રી યુગાદિજિનેશ, જેમણે નજરે નિરખવાનો યોગ સાંપડે છે એની એ ઘટિકાનું શું મૂલ્યાંકન કરી શકાય ? એ દિવસ લાખેણો હોય તેમાં આશ્ચર્ય પણ કેવું ? આત્મા ભાવશ્રેણિ પર આરૂઢ થાય તો સમય માત્રમાં કામ કાઢી લે એ યોગનો સાંધો સાંધનાર પવિત્ર દિવસ સાથે જ સવા લાખનો ગણાય.

એ વેળા નિમ્ન દુહો દૃષ્ટિ સન્મુખ રાખી, ઉછળતા હૈયે અને ઉભરાતા પ્રેમે શાન્નોક્ત વિધિથી, દ્રવ્ય-માત્ર પૂજા કરાય તો આત્મા અવશ્ય ઉન્નતિ પથે પળે. એમાં સંશયને સ્થાન જ ન રહે. એણે માટે મહાવિદેહના દ્વાર ઉઘડે જ, પણ એ વેળા નિમ્ન લિખિત દુહાની રમણતા ને જીણું શ્રેણીની ભાવના હોય તો જ.

અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજોપગરણ સાર;

• એ દ્રવ્યવિધિ શુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર.

श्री कुमारपालभूपालप्रतिबोधक कलिकालसर्वज्ञ १००८ श्री

श्रीमद् हेमचंद्राचार्य स्तुति

(तरज)

गाम भोंयणीवाले तुमको लाखों प्रणाम,

गाम धंधूकावाले तुमको वंदन वार हजार, तुमको वंदन वार हजार

कारतक पुनम जन्म को पाया, मात पिताका मन हर्षाया ।

चंग नाम शुभ धार, तुमको वंदन वार हजार ॥ १ ॥

पांचवां वर्ष चंगको आवे, देवचंद्रसूरि वहां जावे ।

देखे बालक धार, तुमको वंदन वार हजार ॥ २ ॥

सुंदर कंचन रूप सुहाया, नरनारी सबके मन भाया ।

गुरुको दिया उपहार, तुमको वंदन वार हजार ॥ ३ ॥

देवचंद्रसूरि संजमदाता, स्तंभन तीर्थ संघ गुण गाता ।

नाम सोमचंद सार, तुमको वंदन वार हजार ॥ ४ ॥

विद्यावान गंभीर अपारा, योग्य जान सूरिपद धारा ।

हेम नाम सुखकार, तुमको वंदन वार हजार ॥ ५ ॥

हेमचंद्र गुरुराज हमारे, नर नरपति सब दास तुमारे ।

कीना बहु उपकार, तुमको वंदन वार हजार ॥ ६ ॥

कुमारपाल जिनधर्मी बनाया, कलिकालसर्वज्ञ कहाया ।

जगजीवन आधार, तुमको वंदन वार हजार ॥ ७ ॥

अद्भुत साहित्य रचना करके, जैन जगत को ऊंचा धरके ।

लिया सब से सहकार, तुमको वंदन वार हजार ॥ ८ ॥

वज्रभस्त्रिकी शरणे जाके, सोहन गुरुके नित गुण गाके ।

समुद्र वदे जयकार, तुम को वंदन वार हजार ॥ ९ ॥

आचार्यमहाराज श्रीमद्विजयवल्लभसूरिजीके प्रशिष्य

पं. समुद्रविजयजी

મુનિ શ્રી હિમાંશુવિજયજીના લેખો

સંપાદક વ્યાખ્યાનચૂડામણિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ

સંસ્કૃત પ્રાકૃત વિભાગમાં ૨૫, હિંદી વિભાગમાં ૧૪ અને ગુજરાતી વિભાગમાં ૩૧ મળી ૭૦ લેખો કે જે વિદ્વાતાપૂર્ણ અનેક ગ્રંથોના અભ્યાસના અનુભવ પછી જૈન ઇતિહાસ, સાહિત્ય, શિલા-લેખો, શિક્ષણ વગેરે ઉપર બહુ જ સુંદર મનનીય રીતે સહગત લેખક મુનિરાજે લખ્યાં છે જેનું સાહિત્યના કોઈ પણ વિષય ઉપર ખરેખરા અભ્યાસ વગર આવા લેખો લખી શકાતા નથી. અમે એમ માનીએ છીએ કે લેખક મુનિરાજનો આળવચમાં સ્વર્ગવાસ ન થયો હોત તો જૈનસમાજ ઘણું સુંદર સાહિત્ય નવું મેળવી શકત, પણ બાવીસાવ બળવાન છે. તેઓશ્રીનો આટલો પણ અનુભવ જૈનસમાજનેનો ખરેખર ઉપયોગી જ છે. તેઓશ્રીના ગુરુરાજશ્રી કૃપાળુ વિદ્યાવિજયજી મહારાજે સંપાદક તરીકે આ ગ્રંથ પ્રકટ કર્યો છે તેથી સમાજ તેઓશ્રીની આભારી છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પ્રકાશક વિજયધર્મસૂરિ ગ્રંથમાળા, છોટા સરાફ-ઉજ્જૈન.

જૈન ધર્મ—આ ગ્રંથના લેખક વ્યાખ્યાનચૂડામણિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ છે. તેઓની વિદ્વતા, લેખક, વ્યાખ્યાતા, ઉપદેશક, સમયસુ માટે બે મત છે જ નહિં. કરાંચી શહેરના આતુર્મીસ દરમ્યાન અપાયેલ ભાષણશ્રેણીઓ કે જે પત્રિકારૂપે પ્રગટ થયેલ છે તે જૈન જૈનેતર સમાજને બળપ્રીતી છે. તેઓ દરેક વિષય ઉપર અનુભવસિદ્ધ રચિકર અને સુંદર પ્રવચન કરી શકે છે. આવા વિદ્વાન ધર્મગુરુએ લખેલ જૈન ધર્મ ઉપર ત્રીશ લેખો જેમાં નવ તત્ત્વ, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, લેક્ષ્યા, નય, સંપત્તભંગી ઉપર સરલ અને સંક્ષિપ્તમાં બહુ જ મનનીય જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ હિંદી ભાષામાં આપ્યું છે. પાઠશાળામાં ચલાવવા જેવો આ લઘુ ગ્રંથ કે જે દરેકે વાંચવા જેવો છે. કિંમત બે આના. ઉપરોક્ત ઉજ્જૈનની સંસ્થાએ પ્રકટ કરેલો છે.

સ્તવનામૃત સંગ્રહ:—પ્રકાશક શ્રી હર્ષપુષ્પામૃત જૈન ગ્રંથમાળા. જુદા જુદા તીર્થંકર ભગવાનોના સ્તવન, ગૌતમસ્વામીનો રાસ અને આરાધનાતું સ્તવન અને ગુરુ ગુહુંલી, સન્ન્યાયો અને જુદી જુદી આરતીઓ અને મંગળદીવા વિગેરેનો સમુદાય મુનિરાજશ્રી અમૃતવિજયજી ગણિ-વર્ધ તરફથી બનાવેલો તે આપીને આ લઘુ પુસ્તકમાં કર્તા મુનિમહારાજે ગુરુભક્તિ દર્શાવી છે.

વીર દયાલદાસ:—લેખક નાગકુમાર મકાતી. બી. એ. એલ.એલ. બી. વડોદરા. પ્રકાશક. જ્યોતિ કાર્યાલય લી. અમદાવાદ.

વર્તમાન સમાચાર

જૈન શ્રવેન્ કોન્ફરન્સનું પંદરમું આધિવેશન

ભાવનગરખાતે મળનાર કોન્ફરન્સના પંદરમા અધિવેશનને અંગે ગત તા. ૨-૧૧-૩૮ ના રોજ સ્વાગત સમિતિની પ્રથમ મીટીંગમાં સ્વાગતાધ્યક્ષ, જનરલ સેક્રેટરીઓ, અન્ડર સેક્રેટરીઓ વગેરેની સુનંદણી કરવામાં આવ્યા બાદ, કોન્ફરન્સની ઓફીસ ખુલ્લી મુકવામાં આવેલ છે અને અધિવેશનની સફળતા માટે જુદી જુદી દિશામાં યોગ્ય પ્રચારકાર્ય ચાલી રહ્યું છે.

તા. ૬-૧૧-૩૮ ના રોજ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના હોદ્દામાં રાત્રીના આઠ કલાકે સ્વાગતાધ્યક્ષ શ્રીયુત જીવરાજભાઈ ઓધવજીભાઈ દોશીના પ્રમુખપણા નીચે કોન્ફરન્સની સ્વાગત સમિતિની જનરલ મીટીંગ મળતા આવેવાન સભ્યોએ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.

કાર્યના આરંભમાં અધિવેશનની સફળતા, સંગઠન અને કર્તવ્યદિશાને અંગે થોડી ચર્ચા થવા બાદ જુદા જુદા કામોને પહેાંચી વળવા માટે કાર્યોના વિભાગ પાડી વધુ સભાસદો સુનંદવાની સત્તા સાથે જુદી જુદી સમિતિઓ નિયુક્ત કરવામાં આવી હતી.

કમિટીઓ નિયુક્ત થવા બાદ એક વધારે અન્ડર સેક્રેટરી તરીકે શેઠ હરિલાલ દેવચંદની સુનંદણી કરવામાં આવી હતી.

સાહિત્યરસિક ભાઈ નાગકુમાર પ્રકાતી વકીલાતના ધંધામાંથી સમય મેળવી સાહિત્ય-સેવાના આવા ઐતિહાસિક ગ્રંથો લખી નવલકથા સાહિત્યમાં વધારો કરે છે. ઔરંગજેબ અને મેવાડના રાજસિંહેના સમયમાં થઈ ગયેલ વીર પુરુષ જૈન દયાળદાસનું આ ભુકતી અંદર સુંદર વર્ણન અને ઘટના સારી રીતે વર્ણવેલી છે. પ્રસંગને રસમય બનાવવાની ભાઈ નાગકુમારમાં સરસ આવડત છે એમ આ ગ્રંથ કહે છે. ગ્રંથ રસિક અને વાંચવા જેવો છે. ભાઈ નાગકુમાર નવલકથા સાહિત્યના આવા ગ્રંથો વિશેષ લખે એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ. જ્યોતિ ગ્રંથમાળાના દશમા પુષ્પ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. કિંમત રૂપીયો દોઢ. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

ધર્મગીતાંજલી આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજની ૧૬મી જયંતિ નિમિત્તે સ્તુતિ-૩૫ પંચાશિકા (૨) જગતગુરુ ચરિત્ર (પદ્યમાં) શ્રીમદ્ હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની ૩૪૨ જયંતિ નિમિત્તે કાવ્યાત્મક જીવન એ બંને ગ્રંથના પ્રકાશક માવજી દામજી શાહ છે. પ્રસંગને અનુસરતા બંને કાવ્યો લેખક મહાશયે આપ્યા છે.

ધી આત્માનંદ વોલ્યુમ ૧જું. અંક ૧લો પ્રકાશક. શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલેજ-અંબાલા.

અંગ્રેજી, હિંદી અને ફારસી એ ત્રણ ભાષામાં ઉપરોક્ત કોલેજ તરફથી મેળેજન પ્રકટ થયું છે. જૈન કોલેજ તરફથી પ્રગટ થયેલું આ માસિક તેમાં આવેલા ઇંગ્લીશ અને હિંદી લેખોનું અવલોકન કરતાં શરૂઆત યોગ્ય રીતે થઈ છે. અમે તેની લવિષ્યમાં ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ અને તેને પહેાળો પ્રચાર થવા પામે તે રીતે તે ઉત્તેજનને પાત્ર છે.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો

૧. શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ પે. વ. લા. મે. અમદાવાદ હાલ ભાવનગર
૨. શાહ સૌભાગ્યચંદ જીવણભાઈ વાર્ષિક સભાસદ. ”
૩. શાહ હરીચંદ જીવરાજ ” ”
૪. વકીલ ચત્રભુજ નયચંદ શાહ ” ”
- ખી. એ. એલ.એલ. ખી.
૫. શાહ મણીલાલ અમરચંદ ” ”
૬. શાહ દુર્લભજી દેવચંદ ” ”

શ્રી મહાવીર જીવન ચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત)

બાર હજાર શ્લોક પ્રમાણ મૂળ પાકૃત ભાષામાં વિસ્તાર પુર્વક, સુંદર શૈલીમાં આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિએ સં. ૧૧૩૯ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રોચુકત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત આઇન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણવા જેવાં પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ સ્થળે સ્થળે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં આપણો જૈન સમાજ અત્યારે તેઓશ્રીના ઉપકાર નીચે છે, તેથી આ પ્રભુના જીવનચરિત્રનું મનનપૂર્વક વાચન, પઠનપાઠન, અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ વધારે લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે. સુમારે છસેંહ પાનાનો આ ગ્રંથ મ્હોટો ખર્ચ કરી પ્રકટ કરવામાં આવેલો છે, કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

અમારા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

નાચેના ત્રણ ગ્રંથો તૈયાર થયેલ હોવાથી ચાલતા ધોરણ પ્રમાણે માગશર સુદ રના રોજથી રવાના કરવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

૧ શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર (સચિત્ર) છસેંહ પાનાનો ફલદાર ગ્રંથ રૂ. ૩-૦-૦

૨ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ—પૂજ્ય પ્રવતકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજનાં ભક્તિરસભર્યાં વિવિધ સ્તવનો (જેમાં મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા ઉત્તમ ભોજકની કૃતિઓનો સમાવેશ થાય છે. વેચાણ માટે સીલકે નથી)

૩. “ મહાભેઘવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” પ્રાચિન ઐતિહાસિક જાણવા જેવી હકીકતપૂર્વક ગ્રંથ. (વેચાણ આપવાની નથી) રૂ. ૧-૦-૦

Reg. No. B. 431.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત, શ્રી ત્રિપાઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર [મહાકાવ્ય] (પ્રથમ પર્વ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝનો સાતમો આ મહાન ગ્રંથ છત્રીસ હજાર શ્લોકપ્રમાણ છે.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની આજ્ઞા અને ઈચ્છા મુજબ સંપાદકનું કાર્ય તેઓશ્રીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજે હાથ ધરેલું છે. આ ગ્રંથ વ્યાખ્યાન માટે અતિ ઉપયોગી, ચરિતાનુયોગમાં પ્રથમ દરજ્જા ધરાવનાર, સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસી માટે સરળ, સુંદર અને જોની રચના, સંકલના તથા શૈલી અનુપમ છે, જ્ઞાનભંડારો અને લાઘવેરીના શબ્દગારરૂપ, પઠન-પાઠન માટે આવશ્યકીય ગ્રંથ છે. આ મહાકાવ્યની અપૂર્વ રચના માટે જૈન અને જૈનેતરો એક અવાજે પ્રશંસા કરે છે.

આ ગ્રંથની અગાઉ થયેલી આવૃત્તિઓમાં રહેલી અનેક અશુદ્ધિઓનું બહુ જ પરિશ્રમવડે સંશોધન કરવામાં આવ્યું છે, અને ઊંચા કાગળો, સુંદર ટાઇપોથી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવેલ છે. આ ગ્રંથમાં વિસ્તારથી અનુક્રમણિકા, પ્રાસ્તાવિક નિવેદન, પ્રોફેસર હિરાનંદજી શાસ્ત્રી ગાયકવાડ સરકારના શોધખોળખાતાના અધિકારીનું આ ગ્રંથની ગૌરવતા માટેનું નિવેદન, પાટણ-અમદાવાદ વિગેરેના પ્રાચીન ભંડારમાંથી તાડપત્રીય પ્રતો કે જેના ઉપરથી આ ગ્રંથનું સંશોધન થયેલું છે, તેના પ્રતોના સુંદર ફોટોઓ વગેરેથી આ ગ્રંથની સંકલના કરવામાં આવી છે. આ ગ્રંથના સંશોધનકાર્યમાં પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજશ્રીના પ્રશિષ્ય સાક્ષરવર્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધનનું ઉત્તમ કાર્ય કરેલું છે તેમજ હાલમાં શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થતાં આ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની આજ્ઞા મુજબ વિદ્વદ્વર્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંશોધન કાર્ય હાથ ધર્યું છે જેથી હવે પછીનાં પર્વો વિભાગોમાં પણ તેની ગૌરવતામાં વધારો થશે. વિશેષ લખવા કરતાં અનુલવ કરવા જરૂર છે. આ પર્વમાં જે આર્થિક સહાયો મળી છે તે મૂળ કિંમતમાંથી બાદ કરી બાકીની કિંમત દોઢ રૂપીયો રાખેલ છે. દરેક પર્વોમાં કિંમત માટે તેમ થશે.

પ્રત અને સુંદર બાઈન્ડીંગ વગેરેથી અલંકૃત બુકાકારે પ્રગટ થયેલ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.